

ΜΙΑ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑ

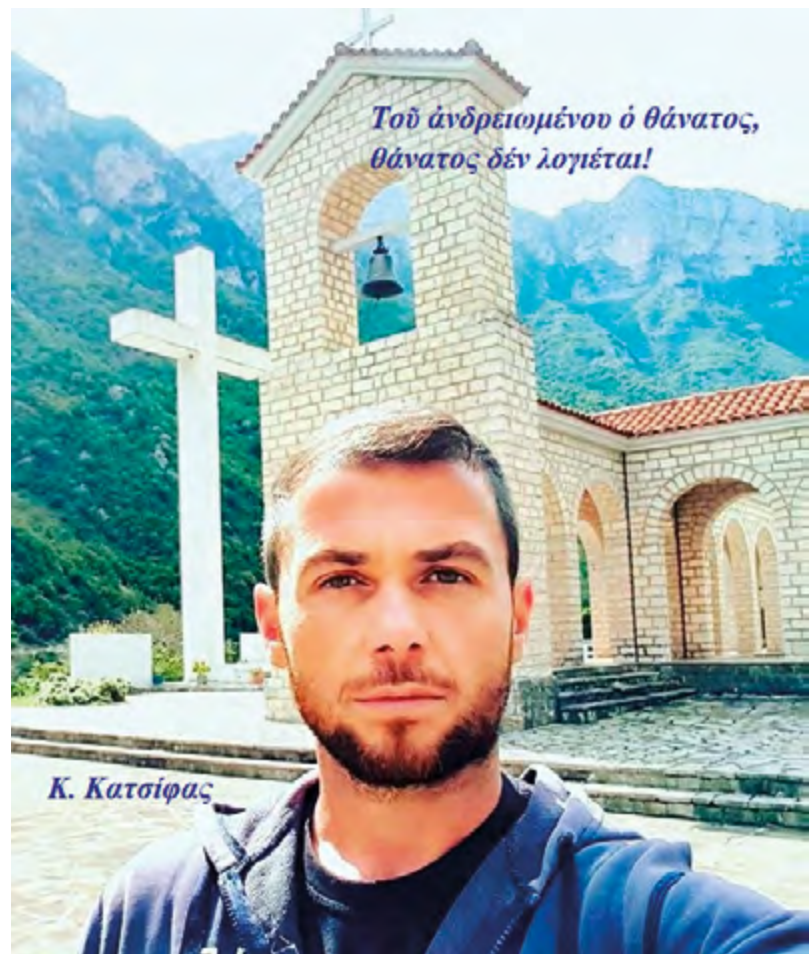
Ὁλόκληρος ὁ Ἕλληνισμὸς ἐώρταζε μὲ χαρὰ καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια τὴν περιφανῆ νίκη καὶ τὸν θρίαμβο τοῦ Στρατοῦ μας πάνω στὰ Βορειοηπειρωτικὰ βουνά. Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 ὑπῆρξε ἓνα ὀρόσημο, ποὺ ἔδωσε κουράγιο καὶ ἀναπτέρωσε τὸ ἠθικὸ τῶν λαῶν, κυρίως τῆς Εὐρώπης, ποὺ ἄλλοι μετὰ ἀπὸ ὀλιγοήμερη ἀντίσταση κί ἄλλοι ἀμαχητί, εἶχαν ὑποταχθῆ στὴν ναζιστικὴ τυραννία. Ἡ Γερμανία τοῦ Χίτλερ φαινόταν νὰ θριαμβεύη, ἐνῶ ἡ σύμμαχός της, ἡ Ἰταλία, φαντάστηκε ὅτι ἡ κατάκτηση τῆς Ἑλλάδος, ποὺ τὴν θεωροῦσε πανεύκολη, θὰ ἔδινε καὶ σ' αὐτὴν τὰ ἴσα μὲ τὴν Γερμανία. Τὰ εἶχε μελετήσει ὅλα μὲ ἀκρίβεια καὶ πίστευε, ὅτι τὸ πολὺ σὲ δύο ἐβδομάδες θὰ ἔπινε τὸν καφέ της κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη !

Ἔτσι, ὁ Μουσολίνι, στὶς 28 Ὀκτωβρίου 1940, ἐκήρυξε ἐναντίον τῆς Χώρας μας τὸν πόλεμο. Τὸν πόλεμο ποὺ γελοιοποίησε παγκοσμίως καὶ τὸν Μουσολίνι καὶ τὴν πατρίδα του. Διότι δὲν εἶχαν ὑπολογίσει τὴν Ἑλληνικὴ Ψυχὴ, ἡ ὁποία, μὲ τὰ λίγα πολεμικὰ μέσα ποὺ διέθετε, σὰν ἄλλος Δαβίδ, ἐνίκησε τὸν πανίσχυρο Γολιάθ, μὲ σύμμαχο τὴν πίστη στὸν Χριστὸ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν Σκέπη τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, τῆς Παναγίας.

Αὐτὴν, λοιπόν, τὴν μεγαλειώδη νίκη ἐώρταζε εὐφρόσυνα ὁ Ἕλληνικὸς Λαός, ὅταν τὴν γενικὴ ἀγαλλίαση τὴν ἐπεσκίασε ἓνα θλιβερὸ γεγονός: Στοὺς Βουλιάρτες τῆς Δερόπολης, στὴν Βόρειο Ἠπειρο, ἓνα νεαρὸ παλληκάρι, ἓνα Ἕλληνόπουλο, ποὺ εἶχε γεμάτη τὴν καρδιά του ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΣ, δολοφονήθηκε ἀπὸ τὴν ἀλβανικὴ Ἀστυνομία. Ἦταν 28 Ὀκτωβρίου 2018. Ἡ Ἀστυνομία δικαιολόγησε τὸ ἐγκλημὰ της ἰσχυριζόμενη ὅτι ὁ Κατσίφας ὕψωσε στὸ χωριὸ του τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία, ξεσηκώνοντας ἔτσι τὸν Ἕλληνισμὸ τῆς Βορείου Ἠπείρου !

Ἡ κηδεία του ὑπῆρξε πάνδημη. Ὅχι μόνον Βορειοηπειρώτες, ἀλλὰ καὶ πάμπολλοι Ἑλλαδίτες, μάλιστα τὰ μέλη τῆς ΣΦΕΒΑ, συνώδευσαν τὴν σορὸ τοῦ ἥρωα μέχρι τὸ κοιμητήριο, ὅπου ἐτάφη μὲ μεγάλες τιμές ἀπὸ τὸν Ἕλληνόψυχο Λαό, ἐνῶ οἱ Ἀλβανικὲς Ἀρχὲς εἰς μάτην ἔψαχναν νὰ βροῦν τὴν Σημαία ποὺ εἶχε τὸ παλληκάρι ἀναρτήσει. Ἀκολούθησαν πολλές διαμαρτυρίες, κυρίως ἐκτὸς Ἀλβανίας, καὶ τὸ καθεστῶς, κυριολεκτικὰ, τὰ χρειάστηκε. Ἐλέχθη, λοιπόν, τότε, ὅτι διετάχθησαν ἀνακρίσεις, γιὰ νὰ διαπιστωθοῦν τὰ αἴτια τοῦ θανάτου τοῦ νεαροῦ Βορειοηπειρώτη. Καί, φυσικὰ, δὲν παρέλειψαν οἱ Ἀρχὲς νὰ διατυπώσουν ἀπειλὲς καὶ φοβέρες καὶ νὰ τὰ καλύψῃ ὅλα ἓνα σύννεφο τρομοκρατίας. Τὸ ἀπαισίας μνήμης καθεστῶς τοῦ Ἐνβέρ Χότζα ξαναγύρισε (μῆπως δὲν εἶχε φύγει;) πανηγυρικὰ.

Ἀπὸ τὴν ζοφερὴ ἐκείνη ἡμέρα πέρασε καιρὸς καὶ καιροί. Τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων ὅλο κί ἐπρόκειτο νὰ βγῆ στὴν δημοσιότητα κί ὅλο καθυστεροῦσε μὲ ἔωλες δικαιολογίες. Ὅποτε, σὲ κάποια στιγμή, ἀνακοινώθηκε “ἐπισήμως”, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος

Κατσίφας... αὐτοκτόνησε. Ἡ ἀνακοίνωση αὐτὴ προκάλεσε, στὴν ἀρχὴ, ἀγανάκτηση καὶ, στὴν συνέχεια θυμηδία. Οἱ Ἀρχὲς νόμιζαν ὅτι οἱ Ἕλληνες τρῶνε κουτόχορτο κί ὅτι εὐκόλα θὰ πίστευαν αὐτὴ τὴν δικαιολογία. Ἀλλὰ ἡ διεθνὴς χλευὴ ἦταν πολὺ ἰσχυρὴ, ὥστε ἀνάγκασε τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ σιγήσουν.

Ὅταν μάθη κανεὶς νὰ ζῆ καὶ νὰ πιστεῦη στὰ ψέματα, δύσκολα, πολὺ δύσκολα, μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ νοοτροπία. Αὐτὸ δείχνει φανερά, καὶ ἡ περίπτωση τοῦ ἐκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρρας Φρέντι Μπελέρη, τὸν ὁποῖο ὁ Ράμα κρατᾶει φυλακισμένο ἀπὸ τὶς 12 Μαΐου 2023, μὲ ἀνυπόστατες κατηγορίες, γιὰ νὰ ἐκπέση ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του καὶ στὴν θέση του τὸ καθεστῶς νὰ βάλῃ κάποιον ἀχυράνθρωπο τῆς ἀρεσκείας του, ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ ἀρπάξῃ εὐκόλα τὶς πειρουσίες τῶν Χειμαρριωτῶν. “Παλιὰ μου τέχνη κόσκινο” γιὰ τοὺς γείτονες...

Γιὰ μᾶς, ὁ Κωνσταντῖνος Κατσίφας ἀνήκει ἤδη στὸ πάνθεον τῶν ἡρώων τοῦ ἔθνους, ἀφοῦ, μάλιστα, ἐδολοφονήθη στὴν ἐπέτειο τοῦ θρυλικοῦ Ἐπους τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Ἦδη, συμπληρώθηκε μὴ πενταετία ἀπὸ τὴν ἐκδημία του, εἶναι, ὅμως, ὀλοζώντανος στὶς καρδιὲς τοῦ ἀπανταχοῦ Ἕλληνισμοῦ. ΑΘΑ-ΝΑΤΟΣ !

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΜΕΡΕΣ ΘΕΜΑ Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΜΠΕΛΕΡΗ ΚΥΡΙΟΙ ΤΗΣ ΕΕ, ΑΛΛΑ ΖΗΤΗΜΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ!

Μέ την υπόθεση τής άδικης και παράνομης σύλληψης και κράτησης του έκλεγμένου δημάρχου Χειμάρων Φρέντη Μπελέρη να εισέρχεται ήδη στον 7ο μήνα, πρέπει να είναι σαφή και ξεκάθαρα τα μηνύματα που στέλνει η ελληνική διπλωματία. Πρώτα στον φυλακισμένο δήμαρχο ότι είναι δίπλα σε αυτόν και τον συγκατηγορούμενο του Παντελή Κοκαβέση και δίπλα στην οικογένεια τους με κάθε τρόπο και δεύτερον προς την Αλβανία ότι η υπόθεση αυτή θα τής κοστίσει την εύρωπαϊκή της πορεία.

Με ικανοποίηση παρατηρούμε ότι τέθηκε πρόσφατα από ελληνικής πλευράς ένσταση στα άρμόδια όργανα, σχετικά με την πρόοδο των ένταξιακών διαπραγματεύσεων Αλβανίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έλπίζουμε και εύχόμαστε η θέση αυτή να κρατήσει και να μην υποχωρήσουμε, πιεζόμενοι από απαιτήσεις εύρωπαϊκών δυνάμεων, που για τους δικούς τους λόγους, θέλουν την πρόοδο των διαπραγματεύσεων αδιαφορώντας για την

καταπάτηση κάθε έννοιας δικαίου στην υπόθεση Μπελέρη.

Η Ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει από τη μία να τονίσει στην γερμανική πλευρά ότι είναι καθήκον της να επιδείξει αλληλεγγύη στην εξόφθαλμη αυτή περίπτωση καταπάτησης κάθε δικονομικού κανόνα και να μην χαϊδεύει τα αυτιά μιάς κυβέρνησης διεφθαρμένης και από την άλλη να ξεκαθαρίσει στον κ. Ράμα ότι οποιαδήποτε άλλη εξέλιξη πέρα από τη άπελευθέρωση και ανάληψη των καθηκόντων του κ. Μπελέρη δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ειδικά τώρα που έχει γίνει ολοφάνερος ο πολιτικός χαρακτήρας τής δίωξης του.

Στην Αλβανία μάλιστα γνωστοί δημοσιογράφοι αναρωτιούνται αν μέσα στο κλίμα γενικευμένης διαφθοράς και σκανδάλων εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ στην γειτονική χώρα, «είναι λογικό για μία μη αποδεδειγμένη προσπάθεια εξαγοράς ψήφων άξια 400 ευρώ, να κινδυνεύει να τιναχθεί στον άέρα τό εύρωπαϊκό μέλλον τής χώρας και οι διμερείς σχέσεις με την Ελλάδα».

Στό πλαίσιο αυτό θα πρέπει να άπορριφθούν έν τή γενέσει τους

Η Ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να ξεκαθαρίσει στον κ. Ράμα ότι οποιαδήποτε άλλη εξέλιξη πέρα από τη άπελευθέρωση και ανάληψη των καθηκόντων του κ. Μπελέρη δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ειδικά τώρα που έχει γίνει ολοφάνερος ο πολιτικός χαρακτήρας τής δίωξης του.

διακινούμενα σενάρια περί δήθεν άντικατάστασης του κ. Μπελέρη με άλλον ύποψηφο σε ένδεχόμενη επανάληψη των εκλογών στο δήμο Χειμάρων.

Όστόσο όφειλουμε να παρατηρήσουμε με άνησυχία ότι η υπόθεση Μπελέρη είναι άπλα η κορυφή του παγόβουνου στις έλληνοαλβανικές σχέσεις. Η εύκταία άπελευθέρωση του δημάρχου Χειμάρων προφανώς θα άφαιρέσει έν άγκάθι από τις

διμερείς σχέσεις αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα λυθούν ως διά μαγείας τά προβλήματα που ταλανίζουν τον έλληνισμό τής Βορείου Ηπείρου. Τό παγόβουνο των ύπόλοιπων προβλημάτων θα παραμείνει και είναι ύποχρέωση τής Ελλάδας ως μητέρας πατρίδας των Βορειοηπειρωτών, να σκύψει με ένδιαφέρον και φροντίδα σε αυτά για να εξασφαλίσει όχι μόνο την επίβιωση του Έλληνισμού στις πατρογονικές του έστιες αλλά και την ανάπτυξη και την πρόοδο του σε συνθήκες πραγματικής έλευθερίας, τόσο στις άναγνωρισμένες ως μειονοτικές ζώνες αλλά και έξω από αυτές όπου διαβιεί συμπαγής έλληνικός πληθυσμός, όπως στη Χειμάρων, την Κορυτσά και άλλοι.

Η πρόσφατη επίσκεψη και οι ύποσχέσεις του έλληνα πρωθυπουργού στις περιοχές τής Βορείου Ηπείρου, θα παραμείνουν κενό γράμμα - «ένά άδειο πουκάμισο», αν η πατρίδα μας δεν στηρίξει έμπράκτως τους άδελφούς μας.

ΣΦΕΒΑ

Θερμή έκκληση Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως προς τους Βορειοηπειρώτες για την Άπογραφή στην Αλβανία.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ , ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έν Δελβινάκιω τή 2α Οκτωβρίου 2023

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κύριος ΑΝΔΡΕΑΣ, έκανε τις ακόλουθες δηλώσεις:

«Ένα σπουδαίο ζήτημα, που άφορα στην Έθνική Κοινότητα τής Βορείου Ηπείρου, είναι η Άπογραφή του πληθυσμού στην γειτονική Αλβανία. Δυστυχώς, με τά άλεπάλληλα τραγικά γεγονότα, που έπληξαν την Ελλάδα τον τελευταίο καιρό, τό ζήτημα αυτό πέρασε σχεδόν άπαρατήρητο.

Η άπογραφή είναι ζωτικής σημασίας ζήτημα για την επίβιωση τής Βορείου Ηπείρου. Διότι, ένώ ο αριθμός των εκεί διαβιούντων Έλλήνων έφθανε περίπου στις 400.000, τό καθεστώς του Ένβερ Χότζα ίσχυριζόταν ότι μόλις 25.000 ήταν ο Έλληνικός πληθυσμός! Κι' αυτό, γιατί ο κομμουνιστής Χότζα, όντας άριστος στις καλπονευθείσεις και στά έκλογομαγειρέματα είχε περιορίσει την Βορειοηπειρωτική Κοινότητα μόνο στην περιοχή του Άργυροκάστρου και των Άγιων Σαράντα, ένώ Κορυτσά, Πρεμετή, Χειμάρων, και άλλες, δεν έθεωρούντο «μειονοτικές περιοχές».

Αυτές, όμως, οι άλχημείες, που γινόντουσαν τότε που η Αλβανία ήταν έντελώς άπομονωμένη από τον ύπόλοιπο κόσμο και, φυσικά, από την Ελλάδα, δεν μπορούσαν από κανένα να

έλεγχθούν. Αλλά, μολονότι τά χρόνια του Χότζα πέρασαν, άτυχώς οι μεθοδεύσεις του, που άπέβλεπαν στην συρρίκνωση και, έν τέλει, στην εξαφάνιση του Έλληνισμού, ίσχύουν και σήμερα στο άκέραιο, παρά τό ότι τό εκεί καθεστώς είναι, τυπικά, δημοκρατικό, και που, μάλιστα, χτυπάει συνεχώς την πόρτα τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως. Μιά κραυγαλέα περίπτωση τής άλβανικής άύθαιρεσίας έναντι των Βορειοηπειρωτών είναι η έτσιθελική φυλάκιση του έκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρων Φρέντη Μπελέρη, ο οποίος δεν μπορεί να όρκισθί και να ανάλαβη τά καθήκοντά του. Τά συμφέροντα κάποιων, που θέλουν να άρπάξουν τις περιουσίες των Χειμαρριωτών, αυτά άκριβώς κρατάνε φυλακισμένο τον Μπελέρη.

Αλλά, τώρα, με την Άπογραφή, έχει σημάνει η ώρα τής ευθύνης:

α) Για την Έλληνική Κυβέρνηση. Η οποία, βέβαια, έχει πολλά προβλήματα να επίλυση, μετά και τις καταστροφικές πλημμύρες στην Θεσσαλία. Όμως, είναι άπόλυτη ανάγκη να στρέψη την προσοχή της και στην Βόρειο Ηπειρο, και να άσκήση όλη την έπιρροή της στο καθεστώς του Έντι Ράμα, ώστε να μή περάσουν οι μεθοδεύσεις του για την συρρίκνωση του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού. Η ευθύνη τής Πολιτείας είναι,

έν προκειμένω, μεγάλη εάν, τυχόν, άδρανήση. Χρέος της είναι να παρακινήσει και βοηθήσει τους έν Ελλάδα Βορειοηπειρώτες να μεταβούν μέσα και να άπογραφούν. Άκόμη δε, να ζητήσει και την δραστηριοποίηση τής Έπιτροπής τής Ε.Ε., που χρηματοδοτεί την Άπογραφή, για να έπιβλέψη την όρθή πορεία τής Άπογραφής.

β) Για τους Βορειοηπειρώτες. Κυρίως για όσους διαμένουν στην Ελλάδα, να μην άδιφορήσουν, αν δεν θέλουν να σβήση η πατρίδα τους διά παντός. Κάνω έκκληση στους άδελφούς μας να δώσουν τό παρών σ' αυτό τό καθήκον. Γιατί, άνεξάρτητα από τό τι θα πράξη η Έλληνική Κυβέρνηση, τό χρέος και η ευθύνη των Βορειοηπειρωτών είναι μεγάλο. Γιατί, όπως λέει και ο ποιητής: «Χρωστάμε σ' όσους πέρασαν, θά' ρθούνε, θά περάσουν, κριτές θά μās δικάσουν, οι άγέννητοι, οι νεκροί!» Τους θερμopαρακαλώ, λοιπόν, και τους φωνάζω από τά βάθη τής καρδιάς μου: Έπειδή οι καιροί είναι ιδιαίτερος δύσκολοι και για την Βόρειο Ηπειρο, γι' αυτό πρόσχωμεν και πάλι πρόσχωμεν. Οι καιροί ού μενετοί».

(Έκ τής Ίερās Μητροπόλεως)

ΓΙΑΤΙ Ο ΕΝΤΙ ΡΑΜΑ ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΤΗΝ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ;

Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων

Σκόπιμη διαστρέβλωση της Ιστορίας προδίδει ή καινοφανής άποψη που ακούγεται από Άλβανούς ιστορικούς και πολιτικούς ότι, δηλαδή, σημαντικοί ήρωες του 1821 και των μετέπειτα εθνικών αγώνων υπήρξαν Άλβανοί.

Τόν μύθο αυτό αναπαρήγαγε κατά την πρόσφατη ομιλία του στην Αθήνα ο Άλβανός Πρωθυπουργός Έντι Ράμα χαρακτηρίζοντας Αλβανίδα την Μπουμπουλίνα. Είναι προφανές ότι πρόκειται για προσχεδιασμένη ενέργεια αντιπροσασμού. Για να μην μιλούμε εμείς για την ύπαρκτη Ελληνική Μειονότητα στην Αλβανία, μάς χρεώνουν οι Άλβανοί εθνικιστές με μία άυπαρκτη μειονότητα.

Γίνεται σύγχυση με τους Άρβανίτες, τους άρβανιτόφωνους Έλληνες. Άλλοι, όμως, είναι οι Άλβανοί και άλλοι οι Άρβανίτες. Υπάρχει μεγάλη διαφορά: Ο Μάρκος Μπότσαρης, στή μνήμη του οποίου άσεβούν πολλοί, ήταν Έλλην άρβανιτόφωνος, όπως όλοι οι Σουλιώτες. Η ελληνική του συνείδηση φαίνεται και από την περίφημη φράση που είπε όταν πάτησε το πόδι του στα Έπτανησα: "Ο Έλλην δεν μπορεί να αισθάνεται ελεύθερος εκεί όπου κυματίζει ή Βρετανική σημαία". Τό δε Λεξικό που έγραψε ήταν της άρβανιτικής – όχι άλβανικής – και ρωμαϊκής

άπλης (νεοελληνικής). Ο όρος Άρβανίτης, που αφορά τους Σουλιώτες, τους Ύδραιο, τους Σπετσιώτες κ.ά., προέρχεται

Τό 1821 άγωνίσθησαν πολλοί άρβανιτόφωνοι Έλληνες και βοήθησαν στην άπελευθέρωση. Από την άλλη πλευρά οι Μουσουλμανικές φυλές, που έμειναν στην Ιστορία ως Τουρκαλβανοί, έδρασαν έναντιον των Έλλήνων ως τμήμα του Όθωμανικού στρατού.

από τη λέξη "Άρβανον", τοπωνύμιο της Ηπείρου, τό οποίο βρίσκουμε

ήδη από τον 11ο αιώνα στην "Άλεξιάδα" της Άννας Κομνηνής. Από τό Άρβανον ή Άρβωνα, δηλαδή από μία περιοχή στό βόρειο τμήμα της Ηπείρου κατέβηκαν στή Νότιο Ελλάδα –και μετά την Άλωση έφτασαν μέχρι τή Βενετία– ελληνικοί

πληθυσμοί που μιλούσαν άρβανιτικά. Δηλαδή μία διάλεκτο ανάμεικτη με άρχαία ελληνικά, λατινικά, έντοπια βαλκανικά γλωσσικά στοιχεία και (άργότερα) με τουρκικά.

Η σύγχυση μεταξύ των λέξεων Άλβανός και Άρβανίτης δημιουργείται μόνον στην ελληνική γλώσσα, διότι φαίνονται να μοιάζουν οι δύο όροι ήχητικά. Η όμοιότητα είναι έπιφανειακή. Στην ουσία διαφέρουν κατά πολύ. Άλλωστε οι ίδιοι οι Άλβανοί άποκαλούν έαυτούς Σκιπετάρ και την χώρα τους Σκιπερία: χώρα των Άετών. Ούτε είναι όρθη ή άποψη ότι τό λ και τό ρ αντιμετατίθενται και ό Άλβανός γίνεται Άρβανίτης. Θυμίζω ότι τελείως διαφορετική έννοια έχουν τό Άργος (= φωτεινός τόπος) και τό Άλγος (=πόνος).

Τίς ελληνικές ρίζες των Άρβανιτών κατέδειξαν πολλοί ιστορικοί

και προσφάτως οι άείμνηστοι Άχιλλέας Λαζάρου (βλέπε τό τετράτομο έργο του: Έλληνισμός και λαοί της Νοτιοανατολικής Εύρώπης) και Κώστας Καραστάθης (στό βιβλίο του: Οι Έλληνες από τό Άρβανον). Τήν ελληνική συνείδηση τους απέδειξαν οι ίδιοι οι Άρβανίτες μαχόμενοι υπέρ Όρθοδοξίας και Έλληνισμού σέ κάθε κρίσιμη περίσταση.

Πρέπει νά διαδώσουμε με κάθε τρόπο, πάντα νηφάλια και έπιστημονικά, τά σοβαρά ιστορικά στοιχεία που καταδεικνύουν ότι τό 1821 άγωνίσθησαν πολλοί άρβανιτόφωνοι Έλληνες και βοήθησαν στην άπελευθέρωση. Από την άλλη πλευρά οι Μουσουλμανικές φυλές, που έμειναν στην Ιστορία ως Τουρκαλβανοί, έδρασαν έναντιον των Έλλήνων ως τμήμα του Όθωμανικού στρατού.

Παράλληλως έχουμε ύποχρέωση νά αγωνιζόμαστε για νά παραμείνουν στή γή των προγόνων τους οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες, τους όποιους όλες οι άλβανικές κυβερνήσεις έπιχείρησαν και έπιχειρούν νά τρομοκρατήσουν και νά ξεριζώσουν. Η φυλάκιση του Φρέντυ Μπελέρη δέν είναι τό μόνο περιστατικό. Είναι ένας κρίκος στην άλυσίδα των άνθελληνικών ενεργειών.

Θέλουμε τήν ειρήνη και τή φιλία με όλους τους γείτονες, αλλά δέν έπιτρέπουμε τή διαστρέβλωση της Ιστορίας μας και τήν καταπίεση των όμοεθνών μας.

‘Ο Διονύσιος Φρέντης Μπελέρης, οί Χιμαριώτες και ό Άλβανός Πρωθυπουργός

Αν και πέρασαν έφτά μήνες που είναι κλεισμένος στις άλβανικές φυλακές του Δυρραχίου, ό Διονύσιος Φρέντης Μπελέρης, δέν πτοείται. Δέν τό βάζει κάτω. Και όχι μόνον. Έχει τό θάρρος και τήν μαχητικότητα νά διαμαρτύρεται για τήν άνομη φυλάκιση του, νά κάνει δηλώσεις και συνάμα νά μνηύει τους καρχάρεις και ολιγάρχεις που θέλουν νά καταβροχθίσουν τήν περιουσία των Χιμαριωτών και των άλλων παραθαλασσιών κατοίκων, μία έκ των όποιων και ή τέως Ύπουργός Έξωτερικών της χώρας.

Οί Χιμαριώτες, μά και οι έκατοντάδες ψηφοφόροι, που τόν έμπιστεύτηκαν για τους στόχους του ως νέος δήμαρχος της Χιμάρας, για τόν άγώνα του για τήν προστασία των περιουσιών τους, είναι μαζί του. Είναι αισιόδοξοι πώς ή δικαιοσύνη θά ξεκοπεί από τά πλοκάμια της κυβέρνησης, που τήν έχουν τυλίξει, είναι σίγουροι πώς ή άλήθεια θά λάμψει.

Και τό έχουν άποδείξει αυτοί τήν 14η Μαΐου, που παρά τις σκληρές δηλώσεις και τά άκομψα φερσίματα του Πρωθυπουργού, δύο μέρες πριν τις έκλογές, τόν ανάδειξαν, με τήν ψήφο τους, νέο δήμαρχο της Χιμάρας, αφήνοντας άφωνους όλους εκείνους, του κρατικού και κομματικού μηχανισμού, που πάλεψαν με νύχια και με δόντια ν’ άνατρέψουν τό άποτέλεσμα και μέχρι τό σημείο σκηικό από τήν άκριβοπληρωμένη μαριονέτα, που έπесе μπουμερανγκ στην εισαγγελέα και ζητάει τήν έπανεξέταση του, μπάς και αλλάξει τήν κατάθεσή του, που ύποχρεώθηκε νά έκφωνήσει μπροστά στό δικαστικό σώμα.

Τό έδειξαν οι Χιμαριώτες στην τεράστια συγκέντρωση διαμαρτυρίας στό κέντρο της Χιμάρας, με τις όρθές άπαιτήσεις και μηνύματα τους προς τόν Άλβανό Πρωθυπουργό.

Ο Άλβανός Πρωθυπουργός, άμεσα εμφανίζεται ως μή έμπλεκόμενος και άκηδής, ξεχνώντας αυτά που έχει πει δύο μέρες πριν τις έκλογές στη Χιμάρα και στις

τόσες συνεντεύξεις στα άλβανικά τηλεοπτικά κανάλια, ενώ έμμεσα διακινεί τά πλοκάμια, κατευθύνοντας τήν «άνεξάρτητη» δικαιοσύνη νά μην λαμβάνει καμία άπόφαση και νά ρίχνει τό μπαλάκι από μία δικαστική αίθουσα στην άλλη και νά κρατεί τό Φρέντη στή φυλακή.

«Εγώ και ή κυβέρνηση δέν άποτελούμε πλευρά αυτής της ιστορίας. Δέν έχουμε καμία σχέση με αυτή τήν ιστορία... Μπορεί ή Ελλάδα νά μάς μπλοκάρει; ναι μπορεί. Και μετά;... Τώρα νά μπλοκαριστεί για ένα θέμα που δέν είναι καθόλου θέμα της Ε. Ένωσης, της ευρωπαϊκής όλοκλήρωσης ή του προοδευτικού πλαισίου που έχει ή Αλβανία με τήν Ε.Ε.; Είναι όμως ένα θέμα που άκόμη και στη διμερή πτυχή του είναι, κατά τή γνώμη μου, δευτερεύον σέ σχέση με τά σημαντικά θέματα κοινού στρατηγικού ενδιαφέροντος μεταξύ Αλβανίας και Ελλάδας...» δήλωσε ό ίδιος σέ δημοσιογράφο του τηλεοπτικού καναλιού MCN TV, για τήν ύπόθεση Μπελέρη.

«Τό θέμα είναι διμερές και όχι ευρωπαϊκό», τό μήνυμα από τό γερμανικό ύπουργείο Έξωτερικών προς τήν Αθήνα, που έσπευσε νά παρευρεθεί στην πλευρά του Άλβανού Πρωθυπουργού και που τά άλβανικά μέσα ενημέρωσης τό παρουσιάζουν ως μία «γροθιά» της Γερμανίας κατά της Ελλάδας, έλαβε όμως τήν άυστηρή άπάντηση της Αθήνας πώς ή διμεροποίηση της διαδικασίας δέν είναι άποδεκτή, είναι ευρωπαϊκό ζήτημα και έτσι θά αντιμετωπιστεί.

Πού τό βρήκε γραμμένο αυτό τό Γερμανικό Ύπουργείο Έξωτερικών πώς ή υπεράσπιση των μειονοτικών και άνθρωπίνων δικαιωμάτων είναι διμερές και όχι ζήτημα των Διεθνών Συμβάσεων;

Βαγγέλης Παπαρηόστος

ΤΑ ΤΕΚΤΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1960-1981

..... Ιωάννης Σ. Παπαφλωράτος, Νομικός-Διεθνολόγος, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Πολύ ενδιαφέρον είναι το δημοσίευμα της κεντρικής εφημερίδας Έλευθερία της 31ης Μαΐου 1960 υπό τον τίτλο «Κακοήθης Ιταλική Έκθεση προς το ΝΑΤΟ παρουσιάζει την Ήπειρο ως αλβανική». Σύμφωνα με αυτό, σέ έγγραφο του Ιταλικού Γενικού Επιτελείου προς το Αρχηγείο του ΝΑΤΟ χαρακτηριζόταν ολόκληρη ή περιοχή της Ήπειρου «ως έχουσα αλβανικών χαρακτήρα»! Πιο συγκεκριμένα, οι συντάκτες του εγγράφου υπεστήριζαν ότι η πλειοψηφία του πληθυσμού στις περιοχές της Θεσπρωτίας, των Ιωαννίνων, της Πρέβεζας, της Άρτας και μέρους της δυτικής Μακεδονίας (στην περιοχή της Καστοριάς) ήταν σαφώς αλβανική. Επιπλέον, εγγράφετο ότι στην Πίνδο κατοικούσαν «Βλαχορουμάνοι» συμπατριώτες των Αλβανών, οι οποίοι ήταν άφοσιωμένοι στη Ρώμη. Ο συντάκτης του εγγράφου ισχυριζόταν ότι η Ελλάδα δήθεν τορπιλλίζε οποιαδήποτε προσπάθεια για συνεννόηση των βαλκανικών χωρών με την έπιμονή της να διατηρεί τις αξιώσεις της επί της βορ. Ήπειρου.

Προεκλήθη σάλος και το θέμα αξιοποιήθηκε από την αντιπολίτευση έναντι της κυβερνήσεως Καραμανλή. Το Υπουργείο Εξωτερικών έκανε διάβημα διαμαρτυρίας στην Ρώμη, η οποία απήντησε, εκφράζοντας τή λύπη της. Οι Ιταλοί έκαναν λόγο για «τεχνικό έγγραφο» που «περιελάμβανε πλάνες», το οποίο είχε αποσυρθεί. Μολαταύτα, πολλοί το απέδωσαν στην αντίδραση των Ιταλών στην σύνδεση της Ελλάδας με την τότε Ε.Ο.Κ., φοβούμενοι ότι τα ελληνικά γεωργικά προϊόντα θα ανταγωνίζονταν τα αντίστοιχα Ιταλικά στις αγορές της Κοινότητας. Κάποιοι άλλοι, όμως, τόνισαν ότι αυτό εξέφραζε τους πάγιους στόχους της Ιταλικής πολιτικής.

Κατά τα έτη 1961-1962 και 1966, έγιναν δύο προσπάθειες προσεγγίσεως μεταξύ των δύο μερών, οι οποίες έναυαγήσαν. Μάλιστα, τον Μάιο του 1966, οι βουλευτές της Ήπειρου στο ελληνικό Κοινοβούλιο (με επικεφαλής τον Εύαγγ. Αβέρωφ-Τσοσίτσα) αντέδρασαν έντονα στο ένδεχόμενο διαπραγματεύσεων για την αποκατάσταση των διμερών διπλωματικών σχέσεων. Σημειώτεον ότι ο Βασ. Κωνσταντίνος Β' έπεσεκέφθη το φυλάκιο της Κακαβιάς, την 21ή Φεβρουαρίου 1965. Έγραψε δε στην πυραμίδα με μογιά «Τά σύνορα της Ελλά-

δος δέν σταματούν εδώ». Το 1967, έμφίσηθη το νέο αλβανικό σύνταγμα, με το οποίο η χώρα κατέστη το πρώτο άθεϊστικό κράτος παγκοσμίως. Μάλιστα, το άρθρο 37 έξομοίωσε τους Βορειοηπειρώτες με τους υπόλοιπους Αλβανούς, άπολύτως άντισυμβατικά. Η Αθήνα δέν άντέδρασε. Αντιθέτως, το 1971, προχώρησε στην αποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων, δίχως, όμως, να άρει το έμπολεμο ούτε να

Ό Βασ. Κωνσταντίνος Β'

παραιτηθεί των δικαιώματων της επί της βορείου Ήπειρου. Είχε προηγηθεί η ύπογραφή μίας διμερούς συμφωνίας σέ έπιπέδο έπιμελητηρίων, τον προηγούμενο χρόνο. Τον Οκτώβριο του 1972, ύπεγράφη η πρώτη διακρατική έμπορική συμφωνία στα Τίρανα. Μεταδικτατορικά, το κομμουνιστικό καθεστώς των Τιράνων προέβη σέ άνοιγματα προς την Αθήνα, με την όποια άνέπτυξε τις έμπορικές σχέσεις του.

Δυστυχώς, η έπίσημη ελληνική κυβέρνηση ούδεμία νύξη έκανε για τους καταπιεσμένους Βορειοηπειρώτες. Την 23η Απριλίου 1975, θεσπίστηκε ο νόμος 5339 «περί άλλαγής άκαταλλήλων ονομάτων και έπωνύμων», με τον όποιο κατεβλήθη μία άκόμη προσπάθεια άφελληνισμού των Βορειοηπειρωτών. Η ελληνική κυβέρνηση του Κων. Καραμανλή δέν άντέδρασε. Έμεινε, λοιπόν, μόνος ο μακαριστός Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης Σεβαστιανός για να άγωνίζεται προς διάσωση του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού. Τον Μάιο του 1976, ύπεγράφη η δεύτερη διακρατική έμπορική συμφωνία. Τον Μάρτιο του 1978, ο Χότζα έκανε την πρώτη έπίσκεψη του σέ μειονοτικά χωριά. Απαιτήθηκε η παρέλευση 33 έτών προκειμένου ο ήγέτης της Αλβανίας (ή έκταση της όποιας είναι λίγο μεγαλύτερη από αυτήν της Πελοποννήσου)[1] να μεταβεί στον νότο! Την 7η Οκτωβρίου 1981, η Ίερά

Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος έξέδωσε το κάτωθι ψήφισμα, το όποιο απέστειλε στον Ο.Η.Ε., το Παγκόσμιο Συμβούλιο των Έκκλησιών, το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την παγκόσμια κοινή γνώμη.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος με άφατον όδύνην παρακολουθεί τους διωγμούς τους όποιους ύφίσταται ο Όρθόδοξος Έλληνισμός της Βορείου Ήπειρου από το άθεον καθεστώς του Έμβέρ Χότζα.

Τετρακόσια χιλιάδες (400.000) Έλληνες Όρθόδοξοι, με μακράιωνα χριστιανική και ελληνική πολιτιστική παράδοση, ύποχρεώνονται βαναύσως να ζούν χωρίς Θεόν και θρησκείαν. Δέν ύπάρχει εκεί, ούτε εις Έπίσκοπος σήμερα. Άπαντες οι ιερείς άπεσηματίστησαν και οι ναοί εκλείσθησαν ή μετεβλήθησαν εις μουσειά και κέντρα ψυχαγωγίας. Τοιουτρόπως, επί σειράν έτών οι πιστοί μένουν άλειτούργητοι, άβάπτιστοι, άκήδευτοι, χωρίς Χριστούγεννα και Πάσχα και άλλας έορτάς. Συγχρόνως δε, κατά χιλιάδας έξορίζονται

Ό μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ

και φυλακίζονται, διά τον λόγον και μόνον ότι είναι Χριστιανοί και Έλληνες. Τοιαύτη καταπίεσις του θρησκευτικού συναισθήματος εις ούδέν των ύπαρχόντων άθέων όλοκληρωτικών καθεστώτων παρατηρείται.

Κατόπιν των άνωτέρω, η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος, άπευθυνόμενη διά του παρόντος προς το σεπτόν Οικουμενικό Πατριαρχείο, τάς

λοιπάς Αυτόκεφάλους Όρθόδοξους Έκκλησίας, το Παγκόσμιο Συμβούλιο των Έκκλησιών, τον Όργανισμό των Ήνωμένων Έθνών και την παγκόσμια κοινή γνώμη, άφ' ένός μέν καταγγέλλει τους διωγμούς και τάς πιέσεις εις βάρος του Όρθόδοξου Έλληνισμού της Β. Ήπειρου, άφ' έτέρου δε ζητεί την παρέμβασιν πάντων, παρά τή Κυβερνήσει των Τιράνων, όπως παύσουν οι ώς άνω διωγμοί και καταστούν σεβαστά τά άνθρώπινα δικαιώματα, τά όποια προβλέπονται από τάς διεθνείς συμβάσεις περι Βορείου Ήπειρου, καθώς και από την σχετική παγκόσμια διακήρυξιν περι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Έδιαιτέρως ποιείται έκκλησιν προς την Έλληνικήν Κυβέρνησιν και όλα τά Κόμματα της Πατρίδος μας, όπως, εν τώ πλαισίω των διπλωματικών σχέσεων, άπαιτήσουν από το καθεστώς της Αλβανίας την άποκατάστασιν των θρησκευτικών έλευθεριών εν τή ως άνω Χώρα.

Τέλος, η Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος μετά πατρικής στοργής άπευθύνεται, διά του παρόντος, και προς τους χειμαζομένους άδελφούς της Βορείου Ήπειρου και άφ' ένός μέν προτρέπει αυτούς όπως έμμείνουν σταθεροί και άκλόνητοι εις την πίστιν του Χριστού, άφ' έτέρου δε διαβεβαιό ότι, ού μόνον προσεύχεται ύπέρ αυτών, άλλ' ότι και θα συνεχίσει τον άγώνα και την συμπαράστασιν της, μέχρι της πλήρους άποκατάστασεως των θρησκευτικών έλευθεριών των.

Ήδη δε, όρίζει από τουδε, ως ήμέραν προσευχής ύπέρ των δοκιμαζομένων Βορειοηπειρωτών άδελφών, την Γ' Κυριακήν του Νοεμβρίου, καθ' ην δέον όπως τελεσθούν εις άπαντας τους Ίερούς Ναούς της Χώρας πάνδημα Μνημόσυνα ύπέρ των Βορειοηπειρωτών Μαρτύρων και ήρώων, παλαιότερων και νεωτέρων.

Ό Αρχιεπίσκοπος
+Αθηνών και πάσης Ελλάδος
ΣΕΡΑΦΕΙΜ

συνεχίζεται...

Απόσπασμα από τή γ' έκδοση του βιβλίου υπό τον τίτλο «Ο ελληνισμός της βορείου Ήπειρου μέσα από άγνωστα ντοκουμέντα» των έκδόσεων Πελασγός.

[1] Η συνολική έκταση της Πελοποννήσου είναι 21.439 τ. χλμ, ενώ αυτή της Αλβανίας 28.748 τ. χλμ.

Απάντηση στο άρθρο «Τό σχέδιο «ΑΛΦΑ», ό Μπελέρης και τό έθνικό συμφέρον»

Γράφει ό Δημήτριος Πέτκος

Αξιότιμε κ. Βαξεβάνη.

Προκαλεί μεγάλη θλίψη ή στάση σας άπέναντι στον έκλεγμένο δήμαρχο Χιμάρας και στην Έθνική Έλληνική Μειονότητα της Βορείου Ηπειρου γενικότερα. Δέ θα ήθελα νά σταθώ στον παραλογισμό τής έμπλοκής του φυλακισμένου συμπατριώτη μας άκόμα και σε γεγονότα πού ήταν άγέννητος, ούτε συμμερίζομαι τό φόβο σας όπι θα κραδαίνουν έξαιτίας του στην Ελλάδα άλβανικές και τούρκικες σημαίες, άφου δέν υπάρχουν αντίστοιχες έθνικές μειονότητες έπίσημα άνανωρισμένες στη χώρα μας. Έκείνο πού μέ έκανε νά λυπάμαι είναι ή παντελής έλλειψη συμπάθειας για τό βασανισμένο Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό και οι άδικες και ψευδεείς άναφορές στο Μητροπολίτη Σεβαστιανό.

Άναφέρετε ότι ήγήθηκε «ψυχροπολεμικής έκστρατείας για τά άδέλφια μας στη Βόρεια Ηπειρο». Δηλαδή ήταν «ψυχροπολεμικό» πού υπερασπιζόταν ανθρώπους σαν τό Στέφανο Σιάνη, τό Βορειοηπειρωτή «Μαντέλα» πού φυλακίστηκε για 31 όλόκληρα χρόνια έπειδή άγαπούσε τήν έλευθερία, τή δημοκρατία, τήν ιδιαίτερή του πατρίδα και τήν Ελλάδα. Ένώ προφανώς για σας έπρατταν σωστά αυτοί πού σιωπούσαν και υπερασπιζόταν τό Χότζα και τόν Άλία. Αυτά τά έχει λύσει όμως ή παγκόσμια ιστορία. Άρκει νά έπισκεφτείτε τό Μουσείο Μπουνκερ Αρτ τών Τιράνων και θά

Τό νοσοκομείο τών φυλακών τών Τιράνων όπου έχει διακομιστεί και ό Διονύσιος Μπελέρης. Η φωτογραφία άπό άρθρο τής γερμανικής Ντόιτσε Βέλε με τίτλο " Φυλακισμένος Έλληνας τής Άλβανίας προσπαθεί νά έκλέγει Εύρωβουλευτή στην Ελλάδα". Δυστυχώς πολλοί Έλληνες αντί νά στηρίζουν τόν άθώο συμπατριώτη μας και νά προβάλουν τς άθλιότητες τής Άλβανίας, γίνονται συνένοχοι στο δίωγμό τών Έλλήνων τής Βορείου Ηπειρου άπό τς πατρογονικές τους έστιες.

αίσθανθείτε περηφάνια πού υπήρχε ένας Σεβαστιανός νά άγωνιστεί για τούς καταπιεσμένους άπό τό χειρότερο καθεστώς πού γνώρισε μεταπολεμικά ή Εύρώπη τόν 20ο αιώνα.

Συνεχίζετε λέγοντας για «πολυδάπανες καμπάνιες σε σχολεία και Πανεπιστήμια». Σας θυμίζω ότι στο πλευρό του υπήρχε μόνο ή νεολαία του Σεβαστιανού, ή περίφημη ΣΦΕΒΑ πού μετά άπό κάθε έκδήλωση του Μητροπολίτη σε όλη τήν Ελλάδα, πουλούσε βιβλία, ήμερολόγια και κασέτες με όμιλίες και τραγούδια. Τά χρήματα αυτά γινόταν χαρτί και κόλλα για άφισκόλληση και μογιά για συνθήματα. Παρόλο πού τή δεκαετία

του 1980 ήταν άπαγορευμένη και ή λέξη Βόρειος Ηπειρος, αυτοί οι νέοι έκαναν πρώτο έθνικό θέμα τό Βορειοηπειρωτικό. Πηγαίνετε στο ταπεινό Έπισκοπέιο στην Κόνιτσα, δείτε φωτογραφίες άπό τό σαραβαλάκι πού είχε ό δεσπότης για νά μετακινείται, διαβάστε τή διαθήκη του και θά δείτε τήν άπόλυτη φτώχεια του. Ρωτήστε και άλλους πολιτικούς και συναδέλφους σας πού τόν γνώρισαν. Όχι άπλως δέν υπήρχαν άδιαφανή κέντρα νά τόν ένισχύουν όπως έντέχως ύπονοείτε, αλλά αντίθετως δεχόταν άπειλές για τή ζωή του. Μάλιστα ένα ύψηλόβαθμο στέλεχος τής αντίπολιτευσης, πρώην ύπουργός, είχε έρθει μαζί με μία ομάδα ταραξιών σε όμιλία του Σεβαστιανού στο προάυλιο τής Ιατρικής Σχολής και φωνάζοντας «τά σύνορα τής Άλβανίας νά φτάσουν στη Λαμία» έκσφενδόνισαν πέτρες και αντικείμενα, στα κεφάλια τών άνυποπτων συμφοιτητών τους.

Τέλος άναφέρετε σε οργανώσεις πού ίδρυσε και «μιλούν για άυτόνομια τής Βορείου Ηπειρου». Προφανώς για σας οι Έλληνες τής Βορείου Ηπειρου και ή Άυτόνομια τους πού έχει ύπογραφεί τό 1914 και άπό τούς Άλβανούς, αξίζουν λιγότερο άπό τούς Κοσσοβάρους ή έστω τούς Καταλανούς και τούς Κορσικανούς,

Άναφέρεστε σε οργανώσεις πού ίδρυσε και «μιλούν για άυτόνομια τής Βορείου Ηπειρου». Προφανώς για σας οι Έλληνες τής Βορείου Ηπειρου και ή Άυτόνομια τους πού έχει ύπογραφεί τό 1914 και άπό τούς Άλβανούς, αξίζουν λιγότερο άπό τούς Κοσσοβάρους ή έστω τούς Καταλανούς και τούς Κορσικανούς.

Κρίμα για τήν άξιοπιστία και τό ήθος τής δημοσιογραφίας νά έμπλέκουν μέσα ένημέρωσης, καθάριας μορφές σαν του Μητροπολίτη Σεβαστιανού σε δυσώδεις και άνυπόστατες φαντασιώσεις. Ως έμπειρος αναλυτής πού είστε, έλπίζω νά άρετε τήν ύπογραφή σας άπό τέτοια δημοσιεύματα.

Τέλος μήν κουράζεστε νά αναζητάτε παρακρατικά σχέδια και συνωμοσίες. Η έπίσημη πολιτική τάξη έχει έγκαταλείψει εδώ και δεκαετίες τό Βορειοηπειρωτικό. Αυτός πού τό κρατάει ζωντανό είναι ό λαός, με έμπνευστές ανθρώπους σαν τό Μητροπολίτη Σεβαστιανό και τό Φρέντη Μπελέρη.

‘Η Ελλάδα τής Δύσης και ή δύση τής Ελλάδος

Λίγο πριν τελειώσει ό Β' παγκόσμιος πόλεμος, οι διαφαινόμενοι νικητές αυτού (ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Άγγλία) καθόρισαν ποιά κράτη θά βρίσκονται υπό τήν έπιρροή του καθενός. Η Ελλάδα άποφασίστηκε νά βρίσκεται στην σφαίρα έπιρροής τών ΗΠΑ - Άγγλία και νά ανήκει ούσιαστικά όχι στο Άνατολικό - κομμουνιστικό μπλόκ αλλά στο Δυτικό.

Έτσι άπό τά μέσα τής δεκαετίας του '40 μέχρι σήμερα ή χώρα μας άκολουθεί τή «γραμμή » τών Δυτικών πού έκφράζεται μέσα άπό οργανισμούς όπως ό ΟΗΕ, τό ΝΑΤΟ και ή Ε.Ε. όπου τό «πάνω χέρι» έχουν χώρες όπως οι ΗΠΑ, ή Άγγλία, ή Γερμανία και ή Γαλλία.

Μάλιστα, άπό τή δεκαετία του '60 και πιο έντονα μετά τήν πτώση τής δικτατορίας τών Συνταγματαρχών, οι πολιτικοί ταγοί του κράτους μας με μπροστάρη τόν Κωνσταντίνο Καραμανλή άγωνίστηκαν νά ένταχθοϋμε στην Ε.Ο.Κ.. Ό συγκεκριμένος μάλιστα πολιτικός μέσα στη

βουλή (12/6/1976) τόνιζε σε ύψηλούς τόνους ότι ή Ελλάς πολιτικά, άμυντικά, οικονομικά και πολιτιστικά ανήκει εις τήν Δύση και πώς με τήν ένταξη της στην ένωμένη Εύρώπη κατοχυρώνεται ή Δημοκρατία της, ένισχύει τήν ασφάλειά της και έπιταχύνει τήν οικονομική και κοινωνική της άνάπτυξη.

Βέβαια αν κρίνουμε άπό τή χώρα μας, αλλά και άπό άλλες χώρες, ή πραγματικότητα είναι διαφορετική. Πολιτικά στη Δύση υπάρχει μία ψεύτικη δημοκρατία, άφου πολλές φορές βλέπουμε ότι οι άποφάσεις τών άρχηγών του κράτους μας είναι αντίθετες στη βούληση τών πολιτών ενώ παράλληλα ή πολιτική πού άκολουθούν είναι ή πολιτική πού έπιβάλλουν οι ίσχυροί τής Δύσης. Όσον άφορά τά ζητήματα άμυνας και ασφάλειας παρατηρούμε πώς με τήν άνοχή τής Δύσης ή Άλβανία και ή Τουρκία συνεχίζουν άσταμάτητα τς άπειλές και τς προκλήσεις έναντιον μας ενώ με τή συμπαράσταση της οι Σκο-

Μέσα λοιπόν σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον τό όποιο είναι σκοτεινό και άναμένεται νά γίνει ακόμα πιο σκοτεινό, ή χώρα μας έχει νά επιλέξει ανάμεσα σε δύο δρόμους. Ό ένας είναι ό δρόμος τής Δύσης πού οδηγεί στην καταστροφή και ό άλλος είναι ό δρόμος του Χριστού πού οδηγεί στη δόξα και τή ζωή.

πιανοί καπηλεύονται τό όνομα τής Μακεδονίας. Οικονομικά, ή πολιτική τής Δύσης ήταν και είναι καταστροφική. Η παραγωγή μειώνεται, τό δημόσιο χρέος μεγαλώνει, τά δάνεια πολλαπλασιάζονται, ή άκρίβεια

καλπάζει και ή φυγή τών νέων στο έξωτερικό συνεχίζεται. Τέλος, και αυτό είναι τό πιο λυπηρό, ό Δυτικός πολιτισμός με τά ύποπροϊόντα του (άθεος ύλισμός, έωσφορικός έγωισμός, μοντερνισμός, βία και φιληδονία) έπηρέασε σε μεγάλο βαθμό τήν κοινωνία μας, ή όποία αντί νά άναπτύσσεται βασισμένη στις χριστιανικές άρχές και άξίες (άγάπη, θυσία, ήρωισμός) πηγαίνει άπ' τό κακό στο χειρότερο.

Μέσα λοιπόν σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον τό όποιο είναι σκοτεινό και άναμένεται νά γίνει ακόμα πιο σκοτεινό, ή χώρα μας έχει νά επιλέξει ανάμεσα σε δύο δρόμους. Ό ένας είναι ό δρόμος τής Δύσης πού οδηγεί στην καταστροφή και ό άλλος είναι ό δρόμος του Χριστού πού οδηγεί στη δόξα και τή ζωή. Έπομένως άπό έμας έξαρτάται τό μέλλον τής πατρίδος μας και αν τελικά θά δοϋμε τή δύση της ή τή δόξα της.

Ζάβαλης Γεώργιος

Μία Διπλωματική άτιμία συμπλήρωσε 110 έτη

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας Φιλολόγος-συγγραφέας

Τό έγκληματικό για την Ήπειρο Πρωτόκολλο τής Φλωρεντίας (Δεκέμβριος 1913)

Ο όρος Βόρειος Ήπειρος, όπως τονίζουμε συνεχώς στο Β.Β., είναι μία εφεύρεση σκοτεινών διπλωματικών κύκλων, που τό 1913, παρά τήν συνολική απέλευθέρωση τών εδαφών τής Ήπειρου από τόν Έλληνικό Στρατό, έπεβλήθηκε είς βάρος τής Ελλάδος.

Ο ύπουλος ρόλος Ίταλίας και Αυστροουγγαρίας

Ήδη από τόν Δεκέμβριο του 1912, κι' ενώ μαινόνταν οί μάχες τών Βαλκανικών Πολέμων και ή Όθωμανική Αύτοκρατορία έχανε έδάφη παντού, Ίταλία και Αυστροουγγαρία σχεδίαζαν άλλα για τά έδάφη εκείνα. Ήθελαν τήν δημιουργία ενός Άλβανικού κράτους, που θά έξυπηρετούσε τά σχέδιά τους στην περιοχή, ενώ θά περιελάμβανε και έδάφη τής Ήπειρου. Ύπουλο σχέδιο, που στα διακά ύλοποίησαν, μέ τίς λοιπές 4 Μεγάλες Δυνάμεις τής εποχής (Άγγλία, Γαλλία, Ρωσία, Γερμανία) νά κάνουν πίσω.

Όταν τήν άνοιξη του 1913 ήπτηθηκε ή Τουρκία, στό Λονδίνο άποφασίστηκε τό μέλλον τών έλευθέρων εδαφών. Στην Συνθήκη Ειρήνης του Λονδίνου (30 Μαΐου 1913) ανατέθηκε στις Μεγάλες Δυνάμεις ή ρύθμιση τών συνόρων τής Άλβανίας και στις 29 Ίουλίου ή πρεσβευτική συνδιάσκεψη στό Λονδίνο κατέληξε μέ τό Πρωτόκολλο του Λονδίνου στην άνακήρυξη τής

Άλβανίας ως άνεξάρτητου κράτους, χωρίς όμως νά καθορίσει τά όρια της.

Ή επίσημη Έλλάς αίφνιδιάστηκε (πρωθυπουργός ό Ελ. Βενιζέλος), ενώ ό φόβος ότι σέ αυτό θά περιληφθούν τά τμήματα τής μετέπειτα Βορ. Ήπειρου κινητοποίησε πολλούς. Οί Μεγάλες Δυνάμεις επέλεξαν ως κριτήριο έθνικότητας τήν γλώσσα, αν και ύπήρχαν χιλιάδες άλβανόφωνοι ή βλαχόφωνοι Έλληνες. Ένα έγκλημα ήταν σέ έξέλιξη, ενώ και οί Βορειοηπειρώτες από Χειμάρρα, Τεπελένι έως Κορυτσά απέστειλαν άντιπροσωπείες πρós τούς ίσχυρούς. Άκόμη και μουσουλμάνοι εκδήλωσαν τήν έπιθυμία νά περιληφθούν στό Έλληνικό κράτος.

Οί Μεγάλοι άρνήθηκαν τήν διεξαγωγή δημοψηφίσματος στην περιοχή, πίσω από όλα βρίσκονταν Ίταλία και Αυστροουγγαρία, αλλά και ή Ρουμανία που ήθελε νά μήν πάρει ή Έλλάς ούτε Ίωάννινα και Μέτσοβο! Ύπέρ τής Άλβανίας τέθηκαν και Τουρκοί και Βούλγαροι. Άπεστά-

Γαλλικός χάρτης μέ περιοχές τής Βορείου Ήπειρου

λη μικρή έπιτροπή τών Μεγάλων στην περιοχή, αλλά κώφευσαν μπροστά στις διαμαρτυρίες τών κατοίκων που διαδήλωναν τήν έλληνικότητα τους. Στις 27 Νοεμβρίου 1913 συνεδρίασαν τελευταία φορά επί ήπειρωτικού έδάφους, για νά μεταβούν στην Φλωρεντία και νά ολοκληρώσουν τό (προκαθορισμένο, όπως άποδείχθηκε) σχέδιο τους.

Τό έγκλημα ολοκληρώνεται στην Φλωρεντία...

Στις 17 Δεκεμβρίου 1913 ή διπλωματική άτιμία ολοκληρώθηκε στην Φλωρεντία τής Ίταλίας. Τά έδάφη τής Ήπειρου πρós βορράν δόθηκαν στην Άλβανία.

Ή Ήπειρος, ή άρχέγονος Έλλάς, όπως αναφέρουν προαιώνιες πηγές, διχάστηκε, τεμαχίστηκε, και τό βόρειο τμήμα της δόθηκε στην Άλβανία. Από τότε εισέρχεται και ό όρος Βόρειος Ήπειρος στην γλώσσα τής Διπλωματίας,

ενώ ή συνέχεια είναι γνωστή: Έλλαδίτες και Ήπειρώτες άντέδρασαν, ανακηρύττουν τόν Φεβρουάριο του 1914 στό Άργυρόκαστρο τήν Αύτονομία τής Β. Ήπειρου, ενώ κάποιες λύσεις θά προσφέρει τό Πρωτόκολλο τής Κερκύρας, τόν Μάιο του 1914. Άλλά από τότε ξεκινά τό δράμα ενός Λαού που έδω και 110 έτη είναι σέ βάσανα και σκλαβιά....

Γιά νά άντιληφθεί κάποιος τό

μέγεθος τής άδικίας, άρκεί νά παραθέσουμε τά όσα γράφει ό εκπρόσωπος τής Γερμανίας στην Πρεσβευτική διάσκεψη του Λονδίνου, Πρίγκιπας Λιχνόβσκι, που καταδίκασε τό Πρωτόκολλο τής Φλωρεντίας: «Στό μεγαλύτερο μέρος τής Άλβανίας ό πληθυσμός είναι έλληνικής προελεύσεως. Στό νότιο τμήμα τής χώρας [Β. Ήπειρος] οί πόλεις είναι άπολύτως έλληνικές. Ή προσάρτηση συνεπώς τών «Άλβανών» αυτών, κατά τό πλείστον Όρθόδοξων παρά μουσουλμάνων, στην Έλλάδα ήταν ή καλύτερη και ή πιό φυσική λύση». Τόν δραματικό άντίκτυπο τών γεγονότων περιγράφει στό έργο του «Δυστυχιμένη Βόρειος Ήπειρος» ό σπουδαίος Γάλλος δημοσιογράφος Ρενέ Πυώ.

Ό,τι δημιουργούν όμως οί ύπουλοι άνθρωποι, δέν μπορεί ό άγαθός Θεός νά άνεχθεί και θά δώσει κάποια μέρα λύτρωση στό δράμα αυτό. Σέ έμάς έναπόκειται νά μήν λησμονούμε τό δράμα αυτό και νά άγωνιζόμαστε. «Τό σήμερα είναι δικό μας, τό αύριο του Θεού», όπως επαναλάμβανε ό μακαριστός Σεβαστιανός.

Ὁ λόγος τοῦ Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως κ. Ἀνδρέου, ὡς Τοποτηρητοῦ στήν Ἱερὰ Μητρόπολη, κατὰ τήν Ἐνθρόνιση τοῦ Μητροπολίτου Παραμυθίας κ. Σεραπίωνος

(Ἱ. Ναός Ἁγίου Δονάτου Παραμυθιάς 18.11.2023)

Σεβασμιώτατε καί λίαν μοι ἀγαπητὲ ἀδελφέ, ἐν Χριστῷ, Μητροπολίτα Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας κ. Σεραπίων, σὲ καλωσορίζω καὶ ἐγὼ στήν ἀκριτικὴ αὐτὴ Μητρόπολη, καὶ εὐχομαι πολύκαρπο καὶ καλλίκαρπο Ἀρχιερατεία, ὅσα χρόνια σοῦ χαρίσει ἡ ἀγαθότης τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τὴν δική μας πλευρὰ νὰ εἶναι πολλὰ τὰ χρόνια αὐτά.

Ἐρχεσαι, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, νὰ ποιμάνεις ἓνα λαό, ὁ ὁποῖος στὸ διάβα τῶν αἰώνων ἔμεινε ἀδούλωτος καὶ ἀγάπησε ὑπερβαλόντως τὴν Ἐλευθερία. Αὐτὸ θὰ σοῦ τὸ ὑπενθυμίζει τὸ Σούλι καὶ τὸ Κούγκι, τὸ ὁποῖον ἀνέτιναξε ὁ Καλόγερος Σαμουήλ καὶ ἔλαμψε, τότε, στήν Εὐρώπη, ἡ ὁποία "περὶ ἄλλα ἐτύρβαζε".

Ἄλλα, ἔρχεσαι ἀκόμη σ' ἓνα τόπο, ὁ ὁποῖος στὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς, τῆς Ἰταλικῆς πρῶτα καὶ μετὰ τῆς Γερμανικῆς, ἐδεινοπάθησε πάρα πολὺ, ἐπόνεσε. Γιατὶ πέρα ἀπὸ τὰ κακουργήματα, κυρίως τῶν Ναζιστῶν, ἔδρασαν καὶ οἱ ἀνθέλληδες "Τσαμηδες", οἱ ὁποῖοι καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς ὀργί-ασαν, κυριολεκτικῶς, μὲ ἀπάνθρωπα ἐγκλήματα σὲ ὅλη τὴν περιφέρεια τῆς Θεσπρωτίας. Καὶ ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἔφευγαν, κατηγορημένοι πλέον, γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν στήν κατεστραμμένη πατρίδα τους, ἀκολούθησαν καὶ αὐτοί, οἱ "Τσαμηδες" δηλαδή, ἀναλογιζόμενοι τὸ τί τοὺς περιμένε, λόγῳ τῶν ἐγκλημάτων τους. Καταδικάστηκαν, βέβαια, "ἐρήμην" ἀπὸ τὰ Στρατοδικεῖα τῶν Ἰωαννίνων, ἐδημεύθησαν οἱ περιουσίαι τους, ὅμως, τώρα, τὰ τελευταία χρόνια, "ἔχουν

σηκῶσει κεφάλι" καὶ θέλουν νὰ ἐγκατασταθοῦν, ἐδῶ, στήν Θεσπρωτία. Ἐσύ, λοιπόν, ὡς Ἐπίσκοπος, ἐπισκοπεύων, ἐπιβλέπων, παρακολουθῶν, ΔΕΝ πρέπει νὰ ἐπιτρέψεις νὰ πατήσῃ καὶ νὰ στερεωθεῖ ἐδῶ "Τσαμικο πόδι". Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέψεις αὐτὸ, ἀγαπητὲ ἀδελφέ. Καί, βέβαια, αὐτὸ, πρωτίστως, εἶναι καθῆκον τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἐπισκόπου καθῆκον εἶναι, γι' αὐτὸ καὶ λέγε-

«Ἐσύ, λοιπόν, ὡς Ἐπίσκοπος, ἐπισκοπεύων, ἐπιβλέπων, παρακολουθῶν, ΔΕΝ πρέπει νὰ ἐπιτρέψεις νὰ πατήσῃ καὶ νὰ στερεωθεῖ ἐδῶ "Τσαμικο πόδι".

ται Ἐπίσκοπος, διότι βλέπει καὶ παρακολουθεῖ.

Καὶ στὸν Βορρᾶ, ἂν στρέψουμε τὸ βλέμμα μας, θὰ δοῦμε κατὰ μῆκος τῶν συνόρων τῆς Θεσπρωτίας, ὑπάρχει ἓνας ὅμιμος καὶ ὁμόθησκος λαός, οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἡπείρου. Πέρασαν περισσότερο ἀπὸ τριάντα (30) χρόνια ἀπὸ τότε πού γκρεμίσθηκαν τὰ ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα καὶ ἔχει ἐγκατασταθεῖ ἓνα, λεγόμενο, "δημοκρατικὸ καθεστῶς". Ἄλλα, ὑπογίως, ὅμως, ἐκεῖνο πού θέλει τὸ σημερινὸ καθεστῶς εἶναι νὰ ἐξαφανισθεῖ ἡ κοινότητα τῆς Βορείου Ἡπείρου. Γι' αὐτὸ, ὅταν θὰ ἀντιλαμβάνεσαι τέτοια φαινόμενα καὶ τέτοιες καταστάσεις νὰ ὑψώνεις τὴν φωνή σου. Δὲν χάνονται οἱ φωνές αὐτές. Φθάνουνε στὰ ὦτα τῶν Κρατούντων ἐκάστοτε, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν φθάνουν ἐκεῖ, φθάνουν στὰ ὦτα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δίνει

στὸν καθένα ὅ,τι τοῦ πρέπει καὶ τοῦ ἀξίζει.

Ἐρχεσαι, λοιπόν, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, νὰ ποιμάνεις αὐτὴν τὴν Ἐπαρχία καὶ θὰ πρέπει νὰ δώσεις τὴν προσοχή σου στήν λειτουργικὴ ζωή, στὸ Κήρυγμα, στήν Κατήχηση, στήν Μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, στήν Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ ζωή. Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ ἔργον σου, τὸ ὁποῖον, θὰ πρέπει νὰ σοῦ πῶ, ὡς ἔχων καὶ κάποια σχετικὴ πείρα, θὰ πρέπει νὰ τὸ ἐπιτελεῖς ΕΔΩ. Γιατί, κάποιες φορές, παλαιότερα τουλάχιστον, πού ἐποιμαίνοντο οἱ Μητροπόλεις μὲ τὸ "σύστημα τῆς τηλεποιμαντορίας", αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ. Σὲ καμία περίπτωση δὲν πρέπει νὰ γίνῃ. Θὰ πρέπει ΕΔΩ, λοιπόν, νὰ ἐργασθεῖς, νὰ δουλεύσεις, νὰ μοχθήσεις, νὰ ιδρώσεις, νὰ πονήσεις, ἀλλὰ... κάποια στιγμή θὰ ρθεῖ καὶ ἡ καρποφορία.

Καὶ πρόσεξε : Ἐμπόδια θὰ συναντήσεις. Ὁ δρόμος σου "δὲν εἶναι στρωμμένος μὲ ροδοπέταλα". Ὁχι. Ἄν ρωτήσεις ὅλους τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς πού εἶναι ἐδῶ, ὁ καθένας θὰ σοῦ πῆ τὸν δικό του τὸν πόνο. Δὲν θὰ εἶναι, λοιπόν, στρωμμένος μὲ ροδοπέταλα. Μὴν φοβηθεῖς, ὅμως. Ἐσύ γιὰ τὸν Χριστὸ θὰ ἐργάζεσαι. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐργάζεσαι γιὰ τὸν

Χριστὸ, θὰ ἔχεις ὑπ' ὄψιν σου τὸν λόγο πού ὁ Ἴδιος λέγει στὸ θεόπνευστο βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, ὅτι "ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἴνα νικήσῃ" (Ἀποκ. Στ', 2). Καὶ ἀκόμα θὰ ἔχεις ὑπ' ὄψιν σου τὸν λόγο τοῦ Μεγάλου Ἀπ. Παύλου ὅτι "πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ" (Φιλιπ. Δ', 13).

Καὶ ἐπιπλέον, θὰ ἔχεις καὶ καλοὺς γείτονες, τὸν ἅγιον Ἰωαννίνων, τὸν ἅγιον Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, τὴν ἐλαχιστότητα μου, λίγο βορειότερα, καὶ ἂν σοῦ συμβεῖ κάτι, θὰ τρέξεις, κοντὰ εἶναι ὅλοι, θὰ βοηθήσουν, "ἓνα σῶμα" εἴμαστε, ἀδελφοὶ εἴμαστε. Γι' αὐτὸ, μὴ φοβηθεῖς. Στήριξε τὸν ἑαυτὸ σου στὸν Χριστὸ καὶ δῶσε τα ΟΛΑ γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Ἐγὼ, λοιπόν, μὲ αὐτὲς τίς φτωχὲς σκέψεις σὲ καλωσορίζω, καὶ ἐκ μέρους καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἁγίων Ἱεραρχῶν τῆς ἐνθρονίσεώς σου, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου, καὶ πιστεύοντας ὅτι ἐκπροσωπῶ καὶ ὅλους αὐτοὺς, ἀναφωνῶ :

ΑΞΙΟΣ !

Ἀπομαγνητοφώνηση ἀπὸ τὸ Τηλεοπτικὸ Κανάλι Paramythia News & Periodiko Step.gr

Ἡ Ἀθηνᾶ Τσιτσῆ-Παπαδοπούλου (1922-2023)

Μία γυναίκα τῆς Ἡπείρου τοῦ 1940 πέρασε στήν αἰωνιότητα

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας Φιλολόγος-συγγραφέας

Στίς 16 Ὀκτωβρίου 2023 ἔφυγε ἀπό τήν ζωή στόν Πύργο ἡ Ἀθηνᾶ Τσιτσῆ-Παπαδοπούλου, σέ ἡλικία 102 ἐτῶν. Υἱήρξε μία ἀπό τίς Γυναῖκες τοῦ Ἔπους τοῦ 1940, ἀπό αὐτές πού ἔγραψαν τήν Ἱστορία τῶν θρυλικῶν ἠπειρωτισσῶν.

Γεννημένη τό 1922, ἡ κήρυξη τοῦ Πολέμου μέ τήν Ἰταλία βρίσκει τήν 18χρονη Ἀθηνᾶ στό χωριό της Ἀχούρια Βαβουρίου (σημερινός Πλάτανος), στήν ἀκριτική Θεσπρωτία. Ὄταν ξεκίνησε ἡ Ἰταλική ἐπίθεση, οἱ Ἰταλοί προήλασαν ὡς τά ἐδάφη τῆς Θεσπρωτίας. Ἀπό ἐκεῖ ξεκίνησε ἡ Ἑλληνική ἀντεπίθεση στά

μέσα τοῦ Νοεμβρίου 1940. Νοτίως τῆς ὀροσειρᾶς τῆς Μουργκάνας ἦταν τό κατοτράχαλο βουνό τῆς Πλόκιστας. Στίς 23 Νοεμβρίου ξεκινοῦν οἱ μάχες στήν Πλόκιστα, πού κατέληξαν σέ Νίκη τῶν Ἑλλήνων καί ὑποχώρηση τῶν Ἰταλῶν. Σέ ἐκείνες τίς δραματικές ἡμέρες ἡ κυ-

Ἡ Ἀθηνᾶ Τσιτσῆ-Παπαδοπούλου

ρία Ἀθηνᾶ καί οἱ λοιπές Ἑλληνίδες τῆς περιοχῆς ἐνίσχυσαν μέ ὄσες δυνάμεις μπορούσαν τίς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ἀφήνουμε νά παρουσιάσει τήν δρᾶση τῆς ἡ 18χρονη τότε Ἀθηνᾶ (σέ συνέντευξή της): «Οἱ Ἰταλοί ἦσαν ὀχυρωμένοι στήν κορυφή τοῦ κατοτράχαλου βουνοῦ Πλόκιστα. Στά πιό χαμηλά, ὅπου ἦταν τό χωριό μου, τά Ἀχούρια Βαβουρίου, ἦταν ὁ Ἑλληνικός Στρατός καί τούς πολιορκοῦσε.

Ἄσχημες οἱ καιρικές συνθήκες. Ἡ

μοναδική μου ἀσχολία τότε ἦταν ἡ κτηνοτροφία. Λόγω τοῦ Πολέμου δέν μπορούσαμε νά βοσκήσουμε τά γιδοπρόβατά μας... Ἦμουν μέ μιᾶ γειτόνισσα μου, τήν Λαμπρινή Τσιμη, ὅταν εἶδαμε ἀπό τό διπλανό χωριό, τό Λίμποβο [τό χωριό πού ἀσκήτευσε ὁ θρυλικός καλόγερος τοῦ Σουλίου, ὁ Σαμουήλ] μουλά-

Ζαλωθήκαμε τά πυρομαχικά καί πήγαμε ἀπό μονοπάτι πού γνωρίζαμε καλά, μέχρι πού φτάσαμε στήν πρώτη γραμμή. Ἐκεῖ οἱ στρατιῶτες παραλάμβαναν τά κιβώτια. Ἡ μεταφορά κράτησε μέχρι τό ἀπόγευμα.

ρια φορτωμένα μέ πυρομαχικά [τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ].

Ἡ διαταγή ἦταν νά φτάσουν ἔως τήν Πλόκιστα, τήν πρώτη γραμμή, ἀλλά μάταια. Γλιστροῦσαν, ἔνα τραυματίστηκε καί οἱ συνοδοί ξεφόρτωσαν τά κιβώτια μέ τά πυρομαχικά μιά καί ἦταν ἀδύ-

νατον νά ἀνέβουν. Τότε ὁ ἐπικεφαλῆς μᾶς ρώτησε πῶς μπορούν νά μεταφέρουν τά κιβώτια στό βουνό. Καί τοῦ ἀπαντήσαμε ὅτι μπορούμε ἐμεῖς...

Μαζι μέ τήν Λαμπρινή ἀπλώσαμε τίς τριχιές πού εἶχαμε μαζι μας [γιά νά κουβαλᾶμε ξύλα] καί ἀρχίσαμε νά φορτώνουμε τά κιβώτια.

Στήν πρώτη γραμμή, κοντά στοὺς στρατιῶτες μας...

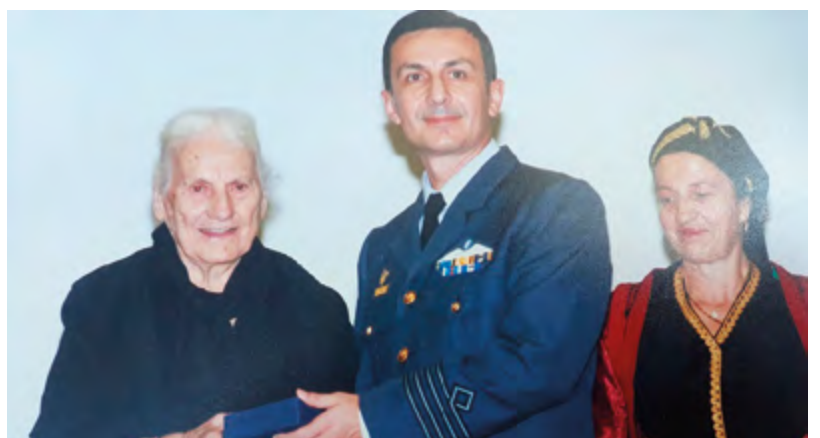
Τά ζαλωθήκαμε καί πήγαμε ἀπό μονοπάτι πού γνωρίζαμε καλά, μέχρι πού φτάσαμε στήν πρώτη γραμμή. Ἐκεῖ οἱ πενησμένοι καί ταλαιπωρημένοι στρατιῶτες παραλάμβαναν τά κιβώτια. Ἡ μεταφορά κράτησε μέχρι τό ἀπόγευμα. Ἐν τῷ μεταξύ σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ χωριοῦ καί ἄλλες γυναῖκες ἔκαναν τό ἴδιο, τροφοδοτώντας ἄλλους λόχους πού βρισκόνταν σέ ἀπόσταση περίπου ἕνα χιλιόμετρο.

Κατάκοπες καί νηστικές γυρίσαμε τό βράδυ στά σπίτια μας κί ἐγώ εἶπα στήν μάνα μου τί συνέβη. Ὁ ἀδελφός μου, ὁ Σπύρος, μαζι μέ ἄλλους ἄντρες τοῦ χωριοῦ πολεμοῦσαν καί αὐτοί στήν γύρω περιοχή. Τήν ἄλλη μέρα ἡ μάνα μου σηκώθηκε πρωί καί ἀφοῦ συνεννοήθηκε μέ γειτόνισσες ἀρχισε νά ζυμῶνει, πίτες, μπομποτά-τό μοναδικό πού εἶχαμε, μαζι μέ ἄλλα φαγώσιμα, τυρί, αὐγά, πίτες, κρεμμύδια, σκόρδα... Τά μαζεύαμε σέ σακούλια καί τά ἀνεβάζαμε στήν πρώτη γραμμή. Αὐτό γινόταν ὄσες μέρες κράταγε ἡ μάχη στήν Πλόκιστα, γιατί μετά οἱ Ἰταλοί ὑποχωροῦσαν μέσα στήν Ἀλβανία...

Ὄταν τραυματιζόταν κανένας φαντᾶρος καί τόν ἔφερναν στά μετόπισθεν, ἐμεῖς τόν περιποιούμασταν μέ τά μέσα

Στήν ἐξόδιο ἀκολουθία χοροστάτησε ὁ Μητροπολίτης Ἡλίας καί Ὡλένης κ. Ἀθανάσιος

Ἡ βράβευση τῆς Ἀθηνᾶς Τσιτσῆ - Παπαδοπούλου ἀπό τό Ὑπουργεῖο Ἀμύνης τό 2018

πού εἶχαμε. Τόν φροντίζαμε, τόν κοιμίζαμε στό σπῖτι καί τόν σκεπάζαμε μέ σαῖσματα καί βελόντζες. Κάποια φορά πού σκοτώθηκε ἕνας στρατιώτης, τόν πήραμε, τόν πλύνουμε, τόν στολίσουμε, τόν μοιρολογήσαμε καί τόν θάψαμε σάν νά ἦταν δικό μας παιδί. Ὅλα αὐτά τά κάναμε ὄλες οἱ γυναῖκες μαζι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ μετέπειτα πεθερά μου.....».

Γιά τήν δρᾶση τῆς εἶχε τιμηθεῖ ἀπό Σωματεῖα τῆς Ἀττικῆς καί τῆς Ἡλίας (ὅπου ἔζησε τό μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς της), ἐνῶ τό 2018 τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς εἶχε προσφέρει εἰδική διάκριση γιά τό ἔργο της.

Μέ τήν γαλανόλευκη στόν τελευταῖο χαιρετισμό....

Σέ ἀτμόσφαιρα συγκίνησης τελέστηκε ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία τῆς Ἀθηνᾶς, στίς 18 Ὀκτωβρίου 2023, στόν Ἱ. Ν. Ἁγίου Ἀθανασίου Πύργου, παρουσία τοῦ Μητροπολίτου Ἡλίας καί Ὡλένης κ. Ἀθανασίου καί Ἱερῶν τῆς πόλεως. Τό φέρετρο ἦταν καλυμμένο μέ τήν γαλανόλευκη, πάνω στήν ὁποία ἦταν οἱ διακρίσεις πού ἔλαβε στά τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς της, ἐνῶ ἕνα ζεστό χει-

ροκρότημα τῶν παρόντων κάλυψε στό τέλος τήν ὄλη τελετή.

Τήν Ἀθηνᾶ Παπαδοπούλου, πού εὐτύχησε νά δεῖ παιδιά μέ τόν ἄνδρα της Ἐλευθέριο, ἀλλά καί ἐγγόνια καί δισέγγονα, ἀποχαιρέτησαν συγγενεῖς, φίλοι καί πολῖτες τοῦ Πύργου, ἐνῶ τό «παρών» ἔδωσε ἀντιπροσωπεῖα Ἀξιωματικῶν τῆς ΣΕΠΤΗΛ, ὁ νέος Δήμαρχος Πύργου κ. Στάθης Κάννης καί ἐκπρόσωποι τῶν Συνδέσμων Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν καί Ὀπλιτῶν Ἡλίας. Μέ λόγια πού τόνιζαν τήν προσφορά της στήν Πατρίδα καί τήν Κοινωνία μίλησε ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀθανάσιος, ἐνῶ ὁ φιλόλογος καί ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ὀπλιτῶν Ἡλίας καί τοῦ ΠΑΣΥΒΑ Ἡλίας κ. Γεώργιος Κουρκούτας παρουσίασε στιγμές ἀπό τήν ζωή της, μέ ἔμφαση τίς ἡμέρες τοῦ Πολέμου τοῦ 1940. Ἡ ταφή της ἔλαβε χώρα στήν γενέτειρά της, τόν Πλάτανο Θεσπρωτίας, ἐκεῖ πού τό φθινόπωρο τοῦ 1940 ἔγραψε τήν δική της σελίδα Ἱστορίας στό Βορειοηπειρωτικό Ἔπος κατὰ τῶν Ἰταλῶν εἰσβολῶν.

Το «ΟΧΙ» της 28ης Οκτωβρίου 1940 και η Χριστιανική Πίστη των Ελλήνων

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χασόγιας, Θεολόγος του Ε.Κ.Π.Α

Ο γδόντα τρία έτη συμπληρώνονται φέτος από το ιστορικό «ΟΧΙ» των Ελλήνων κατά των Ιταλών εισβολέων και την εμπλοκή της πατρίδος μας στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με τις θρυλικές μάχες αρχικά στα βουνά της Ηπείρου και έν συνεχεία στα Βορειοηπειρωτικά όρη. Τό ήρωικό «alors c'est la guerre», δηλαδή «Λοιπόν, έχουμε πόλεμο» του Ι. Μεταξά στο τελεσίγραφο του Ιταλοῦ Πρέσβη στην Αθήνα Έμμανουέλε Γκράτσι στις 28 Οκτωβρίου 1940, σηματοδοτούσε την άμεση συμμετοχή της Ελλάδος στη δίνη του πολέμου σέ έναν «υπέρ πάντων αγώνα».

Μία σημαντική διάσταση της αντίστασης και της νίκης έναντι των Ιταλικών στρατευμάτων τό 1940, ή οποία δέν πρέπει νά περνάει άπαρτήρητη, πέρα από τόν έξοπλισμό, τήν προπολεμική εκπαίδευση των Ένόπλων Δυνάμεων και τή θωράκιση της χώρας μέ όχυρωματικά έργα από τήν τότε Ήγεσία της Ελλάδος μέ Πρωθυπουργό τόν Ι. Μεταξά και Άνώτατο Άρχοντα της Χώρας τόν Βασιλέα Γεώργιο Β΄, ήταν και ή χριστιανική Πίστη των Ελλήνων και των Ελληνίδων. Όλος ό βίος εκείνης της γενιάς του Σαράντα διαπνεόταν από τήν έμπιστοσύνη στο Θεό και τά ιερά μυστήρια της Ορθόδοξης Έκκλησίας.

Η Πίστη και ό σεβασμός στην Έκκλησία ήταν μία άξια πού υπήρχε πάντοτε στην παράδοση του ελληνικού έθνους. Ήταν ή ταυτότητα της γενιάς του Σαράντα. Διότι από τήν τότε Ήγεσία της Ελλάδος μέχρι τόν τελευταίο χωρικό της υπαίθρου, άπαντες πίστευαν και έπικαλοῦνταν τήν βοήθεια του Τριαδικού Θεού και της Παναγίας για τήν αίσια έκβαση στη δοκιμασία του πολέμου μέ τήν Ιταλία. Αύτή ή έμπιστοσύνη στη Θεία Πρόνοια φάνηκε ξεκάθαρα και στα ιστορικά Διαγγέλματα τήν 28η Οκτωβρίου 1940, μέ τά όποια οι ίθύνοντες της Ελλάδος Γεώργιος Β΄, Ιω. Μεταξά, Άλ. Παπάγος συμπεριλαμβανομένου και του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρύσανθου, ένήμερωναν τόν ελληνικό λαό για τήν έναρξη του αγώνα.

«Μέ πίστην εις τόν Θεόν και εις τά πεπρωμένα της φυλής, τό Έθνος σύσσωμον και πειθαρχούν ως εις άνθρωπος, θά αγωνισθί υπέρ βωμών και έστιών μέχρι της τελικής Νίκης», ανέφερε μεταξύ

άλλων ό Βασιλεύς Γεώργιος Β΄. «Έλληνες, τώρα θά άποδείξωμεν άν είμεθα άξιοι των προγόνων μας και της έλευθερίας, τήν όποιαν μάς έξησφάλισαν οι προπάτορες μας. Όλον τό Έθνος άς έγερθί σύσσωμον, αγωνισθίτε διά τήν Πατρίδα, τάς γυναίκες, τά παιδιά σας, και τάς ιεράς μας παραδόσεις», υπογράμμισε ό Ι. Μεταξά. Ένώ τήν 22α Νοεμβρίου 1940 όταν ό Έλληνικός Στρατός έμπαινε έλευθερωτής στην Κορυτσά ό Μεταξάς δήλωνε τά έξής: «Πρέπει νά εύχαριστήσωμεν τόν Θεόν, διότι ή πρόνοια αυτού προώρτισεν έκ νέου τήν Ελλάδα εις τοιούτους ύψηλους αγώνας».

Στήν ήμερησία Διαταγή της 28ης Οκτωβρίου 1940 ό Αρχιστράτηγος Αλέξανδρος Παπάγος τόνιζε στα στελέχη και τούς στρατιώτες τά ακόλουθα: «Η Α.Μ. ό Βασιλεύς και ή Έθνική Κυβέρνησις μου ένεπιστεύθησαν τήν άρχηγίαν του Στρατού. Αναλαμβάνων αύτήν, καλώ τούς Αξιωματικούς και όπλίτας του Έλληνικού Στρατού εις τήν έκτέλεσιν του ύψιστου προς

δος άμυντικών αγώνα. Η Έκκλησία εύλογεί τά όπλα τά ιερά και πέποιθεν ότι τά τέκνα της Πατρίδος εύπειθί εις τό κέλευσμα Αύτης και του Θεού θά σπεύσουν έν μία ψυχή

και καρδιά ν' αγωνισθουν υπέρ βωμών και έστιών και της Έλευθερίας και τιμής και θά συνεχίσουν ούτω τήν άπ' αιώνων πολλών άδιάκοπον σειράν των τιμίων και ένδόξων αγώνων και θά προτιμήσουν τόν ώρσιον θάνατον από τήν άσχημον ζωήν της δουλείας..».

Αξίζει νά αναφερθεί ότι ή στρατευόμενη και ποιμαίνουσα Έκκλησία, έκτός από τήν ποιμαντική και λατρευτική της άποστολή, στήριξε τόν Στρατό και τόν ελληνικό λαό καθόλα τά έτη του πολέμου. Δίπλα στους στρατιώτες του μετώπου υπήρχε ένας Στρατιωτικός Ίερέας.

Μάλιστα ό Αρχιεπίσκοπος Χρύσανθος, τήν 27η Απριλίου 1941 άρνήθηκε νά συμμετάσχει στην έπιτροπή πού θά παρέδιδε συμβολικά τό κλειδί της πόλεως των Αθηνών στους Γερμανούς κατακτητές και δέν όρκισε τήν κατοχική Κυβέρνηση Τσολάκογλου λέγοντας: «Δέν μπορώ νά όρκισω Κυβέρνησιν προβληθείσαν υπό του έχθρου. Ημείς γνωρίζωμεν ότι τάς Κυβερνήσεις όρίζει ό λαός και ό Βασιλεύς. Έδώ τώρα, ούτε ό λαός έψηφισεν τήν Κυβέρνησιν ούτε ό Βασιλεύς τήν όρισεν», μέ συνέπεια νά χάσει τό θρόνο του.

Πέρα από τήν παρηγοριά και ένίσχυση στις θλίψεις του πολέμου, ή Ορθόδοξη Έκκλησία πρωτοστάτησε στα πικρά έτη της τριπλής Κατοχής και της φονικής πείνας για τήν περιθαλψη των άδυνάτων, των τραυματιών και των αναπήρων του πολέμου. Στις 4-11-1941 ό νέος Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός ίδρυσε στην Αθήνα τόν Ε.Ο.Χ.Α. (Έθνικό

Όργανισμό Χριστιανικής Άλληλεγγύης), πού όργάνωσε συσσίτια και προσέφερε φάρμακα στους πάσχοντες. Η Έκκλησία διά του Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού έσωσε Έβραίους από τίς Γερμανικές Αρχές, ένώ Κληρικοί συμμετείχαν στον άντιστασιακό αγώνα, προσφέροντας για τήν έλευθερία της Πατρίδας ακόμα και τήν ίδια τους τή ζωή.

Αύτή λοιπόν ή Πίστη στον Θεάνθρωπο Χριστό και στην Μητέρα του, τήν Υπεραγία Θεοτόκο, ήταν ή κινητήρια δύναμη πού έδωσε «φτερά» σε Αξιωματικούς, Υπαξιωματικούς και Όπλίτες του Έλληνικού Στρατού πού μάχονταν στην πρώτη γραμμή όσο και στα μετόπισθεν πού έστελναν ένισχύσεις στο μέτωπο. Μέ Πίστη στο Θεό και στο δίκαιο του αγώνα Αξιωματικοί και Όπλίτες όρμούσαν μέ έφ' όπλου λόγχη κατά των έχθρών φωνάζοντας « ΑΕΡΑ»!

Στό πλευρό του μαχόμενου Έλληνικού Στρατού ήταν και ή Υπέρμαχος Στρατηγός, ή Παναγία. Μαρτυρίες από στρατιώτες ανέφεραν ότι έβλεπαν μία μαυροφορεμένη γυναίκα νά τούς προστατεύει. Η γυναίκα αύτή άποκάλυψε ότι ήταν ή ίδια ή Θεοτόκος στον Άνθυπασπιστή Νικόλαο Γκάτζαρο. Ο Άνθυπασπιστής έγγραψε σέ άναφορά του προς τό 1/40 Τάγμα Εύζώνων τί είδε και τί άκουσε από τή Θεοτόκο: «Είμαι ή Παναγία. Μη φοβάσαι, παιδί μου. Έγώ ένεφανίστην νά σου είπω τρεις λόγους, τούς όποιους νά μη λησμονήσης. Ο παρών πόλεμος έκηρύχθη άπροκαλύπτως και άναίτιως υπό της Ιταλίας έναντιόν της Ελλάδος, αλλά θελήματι μου ή Ελλάς θά έξέλθει τούτου νικηφόρος.».

Η ήρωική γενιά του 1940 άντιμετώπισε μέ γενναιότητα τόν υπέρτερο ιταλικό έχθρό γράφοντας ένα άνεπανάληπτο Έπος στην νεότερη ελληνική Ιστορία. Οι Έλληνες έδειξαν τό δρόμο της θυσίας και έδωσαν έλπίδα στους λαούς της Εύρώπης πού είχαν ύποταχθεί από τίς δυνάμεις του Άξονα. Η έποποιία του 1940-41 ήταν ένα θαύμα τό όποιο συντελέσθηκε χάρη στη θεοσέβεια, τήν φιλοπατρία και τόν ήρωισμό των Ελλήνων. Είθε οι νεότερες γενιές των Ελλήνων νά είμαστε πάντοτε άξιοι συνεχιστές των ήρωικών μας προγόνων.

Μήν άμφιβάλλετε ότι τελικώς θά έπικρατήσωμεν μέ τήν βοήθειαν και τήν εύλογίαν του Θεού και τάς εύχάς του Έθνους. Έλληνες Αξιωματικοί και όπλίται φανήτε ήρωες!»

Άρχιστράτηγος Αλέξανδρος Παπάγος

τήν Πατρίδα καθήκοντος μέ τήν μεγαλυτέραν αύταπάρνησιν και σταθερότητα. Μήν άμφιβάλλετε ότι τελικώς θά έπικρατήσωμεν μέ τήν βοήθειαν και τήν εύλογίαν του Θεού και τάς εύχάς του Έθνους. Έλληνες Αξιωματικοί και όπλίται φανήτε ήρωες!»

Παράλληλα μέ τήν Πολιτειακή, Πολιτική και Στρατιωτική Ήγεσία της χώρας, ό Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρύσανθος ανέφερε:

«Τέκνα έν Κυρίω άγαπητά, Η Α.Μ. ό Βασιλεύς και ό πρόεδρος της έθνικής ήμών κυβερνήσεως καλοῦν ήμάς πάντας ίνα άποδυθώμεν εις Άγιον υπέρ Πίστεως και Πατρί-

Τιμήθηκε η Έπείτειος Άπελευθέρωσης τής Κορυτσᾶς

Μέ τή συμμετοχή πολλών Ἡπειρωτῶν τόσο από τήν ἐλεύθερη Ἡπειρο ὅσο καί από τήν ἐκεῖθεν τῶν συνόρων, τοῦ δημάρχου Θεσσαλονίκης, βουλευτῶν τῆς πόλης, τῆς ΣΦΕΒΑ καί ἄλλων σωματείων, ἐορτάστηκε ἡ 83η ἐπέτειος ἀπελευθέρωσης τῆς Κορυτσᾶς κατά τόν ἐλληνοϊταλικό πόλεμο τοῦ 1940-41.

Ἡ πρώτη μεγάλη νίκη τῶν συμμαχικῶν Δυνάμεων ἐναντι τοῦ Ἄξονα, σκόρπισε χαρά, ἐνθουσιασμό καί ἐλπίδα σέ ὅλο τόν ἐλεύθερο κόσμο. Γιά τόν ἐλληνισμό τῆς Κορυτσᾶς ἦταν ἡ τρίτη ἀπελευθέρωση ἀπό τὰ ἐνδοξα ἐλληνικά στρατεύματα πού ἐγιναν δεκτά μέ μία θάλασσα ἀπό ἐλληνικές σημαίες.

Στόν Ἱερό Ναό Νέας Παναγίας τελέστηκε μέ πρωτοβουλία τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑστίας Θεσσαλονίκης, ἡ δοξολογία μετά τή Θεία

Λειτουργία. Στή συνέχεια στόν πα-

ρακείμενο ἀνδριάντα τῆς Ἡπειρώτισσας Γυναίκας τοῦ 1940, ἔγινε κατάθεση στεφάνων ἀπό φορεῖς τῆς πόλης μας. Στήν αἴθουσα τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑστίας, ἀκολούθησε ἡ πανηγυρική ὁμιλία γιά τήν ἐπέτειο, τήν ὁποία ἐκφώνησε ὁ πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἀπογόνων Μακεδονομάχων κ. Μιχάλης Παπανούσης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στήν ἐλληνικότητα τῆς Κορυτσᾶς

καί στούς ἀιματηρούς ἀγῶνες πού ἔδωσε σέ διάφορες ἱστορικές περιόδους γιά νά κρατήσει τόν ἐλληνικό της χαρακτήρα.

ΣΦΕΒΑ

ΥΓ: Ἐπίσης καί ὁ Δήμος Ι.Π. Μεσολογγίου θά πραγματοποιήσει τιμητική ἐκδήλωση γιά τήν 83η Ἐπέτειο τῆς Ἀπελευθέρωσης τῆς Κορυτσᾶς καί τόν Στρατηγό Δημήτριο Θεοδωράκη στήν ὁμώνυμη πλατεῖα στήν Καλλονή Μεσολογγίου.

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΚΩΝ. ΚΟΡΚΑ

Ἀποκαλυπτῆρια προτομῆς στήν γένετειρά του

Επραγματοποιήθηκαν τὸ Σάββατο τὰ ἀποκαλυπτῆρια τῆς προτομῆς τοῦ Ἱερολοχίτου καί Καταδρομέως Στρατηγοῦ Κωνσταντίνου Κόρκα στήν Πουλίτσα Κορινθίας. Παρόντες στήν ἐκδήλωση ἦταν μεταξύ ἄλλων ὁ ἀρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός Κωνσταντῖνος Φλώρος, ἡ βουλευτῆς Κορινθίας κ. Μαρία Ἐλένη Σούκουλη -Βιλιάλη, ὁ περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Παναγιώτης Νίκας, ὁ Μητροπολίτης Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καί Πολυφέγγους κ.κ. Διονύσιος, ὁ διοικητῆς τῆς Διοικήσεως Εἰδικοῦ Πολέμου (ΔΕΠ) τοῦ ΓΕΕΘΑ Ἀντιστράτηγος Δημήτριος Χούπης καί ἡ οἰκογένεια καί συγγενεῖς τοῦ Κ. Κόρκα.

Στόν χαιρετισμό του, ὁ Ἀρχηγός ΓΕΕΘΑ ἐξέφρασε

τίς εὐχαριστίες γιά τήν τιμητική πρόσκληση, καθώς καί τήν χαρά καί τήν ἰδιαίτερα συγκίνησή του πού εὐρέθη στήν Πουλίτσα Κορινθίας, στόν τόπο πού ἐγεννήθη ὁ ἀειμνηστος Ἱερολοχίτης καί Καταδρομέας Στρατηγός Κωνσταντῖνος Κόρκας, ἀποτίοντας φόρο τιμῆς στήν μνήμη ἐνός ξεχωριστοῦ Ἑλληνοκαί λαμπροῦ πατριώτου.

Ἔκανε σύντομο ἀναδρομή στήν προσωπικότητα τοῦ Στρατηγοῦ καί στήν ἀνιδιοτελῆ προσφορά του σέ ὅλα τὰ καλέσματα τῆς πατρίδος, χαρακτηρίζοντας τον μοναδικό καί ἐκλεκτό ἀξιωματικό, σεμνό καί σανάμα φλογερό στρατιώτη τῆς Ἑλλάδος, ἕνα ἄξιο τέκνο τῆς Χώρας, πού ἐπραξε τὸ χρέος του στοῦ ἀκέραιο, συμβάλλοντας ἀποφασιστικῶς στήν ἐλευθερία τῆς Ἑσθμείωσε ὅτι ἡ πορεία

τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ ἀποτέλεσε φάρο καί πρότυπο γιά τὰ στελέχη τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων πού εἶχον τήν τιμή νά τόν γνωρίσουν, καί παραλλήλως συνιστᾶ παράδειγμα πρὸς μίμηση γιά τίς νεώτερες γενιές Ἀξιωματικῶν, ἀφήνοντάς τους βαρεῖα παρακαταθήκη. Τέλος, συνεχάρη τόν Περιφερειάρχη Πελοποννήσου γιά τήν ἀξίεπαίνο πρωτοβουλία ἀνεγέρσεως τῆς προτομῆς ἡ ὁποία συνιστᾶ πράξη ἐδραΐωσης στοῦ διηνεκές τῆς μνήμης τοῦ Στρατηγοῦ στήν συλλογική συνείδηση τοῦ Ἑθνους καί, ταύτοχρονως, θά θυμίζει στούς νεώτερους τήν ὁδὸ τοῦ χρέους καί τοῦ καθήκοντος πρὸς τήν Πατρίδα.

Ἐφημερίδα "ΕΣΤΙΑ"

“Έκθεση για τον “Άγνωστο Στρατιώτη του 1940 “Πνευματική Στέγη” Κονίτσης 23 & 24 Οκτωβρίου 2023

Πολλή ανθρώπινη και συγκινητική προσέγγιση ! Μίλησε στις ψυχές μας» έγραψαν τα παιδιά στο βιβλίο έντυπώσεων της Έκθεσης για τον Άγνωστο Στρατιώτη του 1940, που πραγματοποιήθηκε στην «Πνευματική Στέγη» Κονίτσης. Αυτό που θα μπορούσε να γράψει κανείς στον αγαπητό μας κ.

Δημήτριο Μαλάμη (που έλκει την καταγωγή από το Άηδονοχώρι Κονίτσης) σχετικά με τα όσα εξέθεσε για τον Άγνωστο Στρατιώτη του 1940 στην «Πνευματική Στέγη» Κονίτσης, είναι ότι του όφειλε τις θερμές του ευχαριστίες. Ευχαριστίες όχι μόνον σ' αυτόν, αλλά και στον Σύλλογο Ηπειρωτών Κοζάνης, που με την θαυμάσια

έκθεση φωτογραφιών, επιστολών, πρωτοσέλιδων εφημερίδων, και οπτικοακουστικών προβολών, μάς μετέφεραν - κληρικούς, καθηγητές, δασκάλους, μαθητές και στρατιωτικούς - στην ένδοξη και ήρωική εποποιία του 1940. Μας βοήθησε να ζήσουμε από κοντά τους άγνωστους άρχικά σ' έμάς, επώνυμους, όμως, στρα-

τιώτες της εποχής εκείνης, μέσω των επιστολών τους, και να συμμετέχουμε στους αγώνες και τις αγωνίες τους για ελεύθερη Πατρίδα, συμπορευόμενοι και συμπανηγυρίζοντας στους νικηφόρους αγώνες τους. Ή μνήμη τους άς είναι αιώνια!

220 χρόνια μετά - Η πτώση του Θρυλικού Σουλίου τὸ 1803

Μία σημαντική σελίδα τῆς τουρκοκρατούμενης Ἡπείρου

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας Φιλολόγος-συγγραφέας

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2023 εἶναι ἡ ἐπέτειος τῶν 220 ἐτῶν ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ Σουλίου στὶς ὀρδές τοῦ πανούργου Ἀλῆ, τοῦ πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων. Τὸ Σούλι ἦταν ἓνα σύμπλεγμα χωριῶν, χριστιανικῶν καὶ διγλωσσῶν (μιλώντας στὴν καθημερινή τους ζωὴ ρωμέικα-ἀπλά ἑλληνικά καὶ ἀρβανίτικα). Βρισκόταν στὰ δυτικά τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων καὶ βόρεια τῆς Πρέβεζας καὶ τῆς Ἄρτας, σὲ περιοχές ὀρεινές, ἄγρονες κυριολεκτικά καὶ δυσπρόσιτες.

Πολλές φορές ἀπέκρουσαν τὴν τουρκικὴ ἐπιθετικότητα, διατηρώ-

ντας τὴν ἐλευθερία τους. Κάτοικοι μαθημένοι, σάν νέοι Δωριεῖς, στὸν λιτό τρόπο ζωῆς καὶ τὴν τέχνη τοῦ πολέμου. Μπόρεσαν ἔτσι νὰ μείνουν ἀνυπότακτοι στὴν τουρκικὴ ἐξουσία, γιὰ νὰ γίνουν ὑπολογίσιμη δύναμη σὲ κάθε προεπαναστατικὸ κίνημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ τακτικὴ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ κατὰ τῶν Σουλιωτῶν

Ὅμως ἡ παρουσία τοῦ Ἀλῆ Τεπελενλή στὰ Ἰωάννινα (ἀπὸ τὸ 1788) ἐπιδείνωσε τὴν πίεση πρὸς αὐτούς. Πίεζε ὁ Ἀλῆς πασᾶς, ἐνῶ δὲν ἦταν ἄσχετο καὶ τὸ διεθνὲς σκηνικὸ πού ἐξελισσόταν στὰ Ἐπτάνησα, μὲ τοὺς Γάλλους τοῦ Ναπολέοντος νὰ ἀποσύρονται τὸ 1800 ἀπὸ ἐκεῖ, παραχωρώντας τὴν θέση τους στὴν (ὑπὸ Ὀθωμανικὴ καὶ Ρωσικὴ ἐπιβλεψή) Ἰόνιο Πολιτεία.

Θὰ ἦταν ἀπειλὴ ἡ παρουσία τοῦ ἐλευθέρου Σουλίου καὶ ἡ γεινιάσή του μὲ περιοχές πού ἐλέγχονταν ἀπὸ Ὀρθοδόξους (τοὺς Ρώσους) καὶ γιὰ αὐτὸ τὸ 1802 ὁ Ἀλῆς ἐνέτεινε τὸν ἀγῶνα νὰ καταβάλλει τὸ Σούλι.

Ὁ Ἀλῆς τῶν Ἰωαννίνων κατάφερε νὰ διασπάσει μὲ δέλεαρ ὑποσχέσεις καὶ χρῆμα τίς μεγάλες φάρες τοῦ Σουλίου, ὅταν ὁ πανούργος Τουρκαλβανὸς πασᾶς ἐπιχειροῦσε νὰ κάνει δικές του τίς βενετικές κτήσεις στὰ ἠπειρωτικά παράλια. Ἐφάρμοσε κι' ἐδῶ ἄριστα τὴν τακτικὴ τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε». Ἀλλὰ καὶ ὅσους δέλεασε καὶ ἔπεσαν στὴν

παγίδα τοῦ ὁ Ἀλῆς δὲν τοὺς ἄφησε σὲ ἡσυχία, μέχρι νὰ τοὺς ἐξοντώσει.

Ὁ Ἀλῆς μὲ σαφῶς στρατηγικὴς κινήσεις κατάφερε νὰ ἐπικεντρωθεῖ στὴν πολιορκία τοῦ Σουλίου. Στὸ Σούλι ἄνδρες καὶ γυναῖκες πληττόνταν ἀπὸ ἔλλειψη τροφῆς καὶ πολεμοφοδίων. Οἱ κυρίαρχες φάρες τῶν Μποτσαραίων καὶ τῶν Τζαβελαίων δὲν ἀντιλήφθηκαν τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου. Ἀπέναντι τους ἦταν ἓνας ἰκανὸς στὰ δόλια σχέδια. Θὰ κινδύνευαν ὄχι μόνο τὰ χωριά τοῦ Σουλίου, ἀλλὰ καὶ δυσπρόσιτα γιὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς εἰσβολεῖς σημεία, ὅπως τὸ φρούριο στὸ Κούγκι, ὅπου βρισκόταν ὁ θρυλικὸς καλόγερος Σαμουήλ.

Τὰ ὀλοκαυτώματα σὲ Κούγκι καὶ Ζάλογγο...

Στὰ τέλη τοῦ 1803 ἡ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Σουλίου γίνεται ἀληθινὸς ἐπιπέδου. Ἄλλοι διέφυγαν πρὸς τὰ Ἐπτάνησα, ὅπου θὰ βροῦνε νέες ἐστίες. Στὸ Κούγκι, στὶς 12 Δεκεμβρίου 1803, μετὰ ἀπὸ ἡρωικὴ ἄμυνα, ὁ Σαμουήλ βάζει φωτιά στὰ πυρομαχικά, σκοτώνοντας τοὺς 5 συντρόφους πού ἔμειναν ἐκεῖ, μαζί μὲ τοὺς ἐπιτιθεμένους Τουρκαλβανούς. Λίγο μετὰ 22 γυναῖκες καὶ 6 ἄνδρες, μὲ τὰ παιδιά τους, φτά-

νοντας στὸ Ζάλογγο, προτιμοῦν νὰ πέσουν στὸν γκρεμὸ, παρά νὰ παραδοθοῦν. Δύο σελίδες τραγωδίας καὶ μεγαλείου γιὰ τὴν Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Σὲ λίγους μῆνες θὰ ἐπαναληφθεῖ ἓνα νέο ὀλοκαύτωμα στὴν Μονὴ Σέλτσου. Τὸ Σούλι ἀκόμη καὶ στὴν πτώση του γράφει Ἱστορία καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸ ὅλων.

Οἱ ἀπροσκύνητοι Σουλιῶτες διατηροῦσαν μὲ πάθος τὴν ἐλληνικὴ καὶ ὀρθόδοξη ταυτότητα τους, ὅπως ἀποκαλύπτουν οἱ πηγές τῆς ἐποχῆς καὶ τὰ γράμματα τῶν ἰδίων τῶν Σουλιωτῶν. Γιὰ αὐτὸ καὶ πρωταγωνιστοῦν σὲ ὅλες σχεδὸν τίς κρίσιμες μάχες τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821, ὅταν κυνηγημένοι ἀπὸ τίς ἱστορικές συγκυρίες θὰ καταφύγουν νοτιότερα. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτούς θὰ ἀναδειχθοῦν σὲ ἔθνικούς ἥρωες μὲ πανελλήνια ἀναγνώριση, ἐνῶ καὶ θὰ καταλάβουν κορυφαία πολιτικά καὶ στρατιωτικά ἀξιώματα στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα. Θὰ εἶναι μίᾳ ἀκόμη προσφορά τῆς Ἡπείρου στὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων.

Στὰ τέλη τοῦ 1803 ἡ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Σουλίου γίνεται ἀληθινὸς ἐπιπέδου. Στὸ Κούγκι, ὁ Σαμουήλ βάζει φωτιά στὰ πυρομαχικά. Λίγο μετὰ 22 γυναῖκες καὶ 6 ἄνδρες, μὲ τὰ παιδιά τους, φτάνοντας στὸ Ζάλογγο, προτιμοῦν νὰ πέσουν στὸν γκρεμὸ, παρά νὰ παραδοθοῦν. Τὸ Σούλι ἀκόμη καὶ στὴν πτώση του γράφει Ἱστορία καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸ ὅλων.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ

Ἡ κ. Σύλβια Κατούντα εἶναι ἡ κόρη ἑνὸς ἀξιου στρατιωτικοῦ. Τοῦ στρατηγοῦ Νικολάου Κατούντα. Τοῦ ἀποκληθέντος Λεωνίδα τῆς Κυρήνειας. Ἐκείνου πού βᾶδισε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι «οἱ Τοῦρκοι εἶναι πολλοί», ἀντέτεινε : «Δὲν ρώτησα πόσοι εἶναι. Ρώτησα ποῦ εἶναι!». Ὁ γενναῖος ἀξιωματικὸς ἔπεσε τιμῶντας τὸν ὄρκο του. Ἡ θυσία του ἔδειξε ὅτι ὑπῆρχαν ἀκόμη Ἕλληνες. Ἡ Σύλβια Κατούντα ἔχει ἀκαδημαϊκὴς περγαμηνές ἀπὸ τὴν Σορβὼννη. Διδάσκει στὴν Σχολὴ Εὐελπίδων. Προφανῶς τὸ πατριωτικὸ πνεῦμα τοῦ πατέρα της ἔχει περάσει καὶ σὲ αὐτήν. Γιὰ αὐτὸ καὶ στὸ συγγραφικὸ ἔργο της περιλαμβάνεται τὸ βιβλίο «Κατασκευάζοντας ἓνα ἔθνος. Τὸ Μακεδονικὸ ξανά στὸ προσκήνιο». Τὸ βιβλίο αὐτὸ παρουσιάστηκε κατὰ τὴν πρόσφατη ἡμερίδα τῆς Ἐνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ, πού ἔγινε στὴν Θεσσαλονίκη, μὲ θέμα : «Ἡ διδασκαλία

τῆς «μακεδονικῆς» γλώσσας, ὡς Δούρειος Ἴππος γιὰ τὴν ἀναγνώριση ἀνύπαρκτης στὴν Ἑλλάδα «μακεδονικῆς μειονότητας». Στὸ βιβλίο τίθενται ἐρωτήματα ὅπως: Μήπως ἡ ἐκχώρηση τοῦ ὀνόματος, ἀκόμα καὶ μὲ ἐπιθετικὸ προσδιορισμὸ καὶ ἡ συνακόλουθη ἀναγνώριση μακεδονικῆς γλώσσας καὶ ταυτότητας ἰσοδυναμοῦν μὲ ἀλλαγὴ στὴν ἰσορροπία δυνάμεων; Μήπως εἶναι ἡ ἀπαρχὴ ἀποσταθεροποίησης στὴν περιοχή; Φυσικὰ ἀναλύει καὶ καταρρίπτει τὴν παραχάραξη τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὰ Σκόπια καὶ καταλήγει στὴν κατάπυστη συμφωνία τῶν Πρεσπῶν. Ἡ κ. Κατούντα δείχνει μὲ τὸ ἔργο της αὐτὸ ὅτι καὶ σήμερα ὑπάρχουν Ἕλληνίδες, ὅτι καὶ σήμερα ὑπάρχουν Ἕλληνες. Καὶ εἴμαστε βέβαιοι πῶς ἀπὸ τὰ Ἠλύσια Πεδία θὰ ἐπικροτεῖ καὶ ὁ ἥρωας πατέρας της.

Ἐφημερίδα «ΕΣΤΙΑ», 19.10.2023

Πώς ήταν τὸ 1940 ἡ ἀτμόσφαιρα στὴν Ἑλλάδα; ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ!

Χαιρετισμὸς Μητροπολίτου Κονίτσης κ.κ. ΑΝΔΡΕΟΥ στὸ Μνημόσυνο τῶν Αἰτωλοκαρνανῶν Εὐζῶνων ποὺ ἔπεσαν στὴν Βίγλα Κονίτσης τὸ 1940.
(Βίγλα Κονίτσης 19.11.2023)

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀνήμερα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, σ' ἓναν δρόμο τῶν Ἀθηνῶν ἐβάδιζε ἓνας νεαρὸς φοιτητῆς τῆς Θεολογίας, συνοδεύοντας ἓναν σεβαστὸ καὶ ἱερὸ ἄνδρα. Συζητοῦσαν, φυσικά, γιὰ τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ νεαρὸς, σὲ μιὰ στιγμή, ρώτησε τὸν μεγαλύτερο, ὁ ὁποῖος εἶχε ζήσει τὰ γεγονότα :

- Πῶς ἦταν τότε ἡ ἀτμόσφαιρα στὴν Ἑλλάδα ;

Καὶ ἐκεῖνος σταμάτησε, τὸν κοίταξε μὲ τὸ βαθύ του βλέμμα, καὶ εἶπε μόνο μιὰ λέξη : ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ !

Πράγματι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν μεγαλειώδης. Μιὰ "φρενίτιδα" ἐνθουσιασμοῦ εἶχε καταλάβει ὁλόκληρο τὸ ἔθνος. Δὲν ὑπῆρχαν τότε "ἐμεῖς" καὶ "οἱ ἄλλοι", δὲν ὑπῆρχαν σοφοὶ καὶ ὀλιγογράμματοι, δὲν ὑπῆρχαν πολῖτες καὶ στρατιῶτες, ἀλλὰ ὑπῆρχαν μόνο ΚΑΡΔΙΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ !

Γιατί, πῶς θὰ μπορούσε νὰ ἐξηγηθεῖ, ὅτι μιὰ τρανὴ αὐτοκρατορία, ἡ ὁποία ἐκόμπαζε γιὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν λογγῶν, ποὺ εἶχε ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι μὲ τὸν κεραυνοβόλο πόλεμό της θὰ ἔπαιρνε, σὲ μιὰ ἐβδομάδα, τὸν καφέ της κάτω ἀπὸ τὴν σκιά τῆς Ἀκροπόλεως ; Πῶς, ἀλήθεια, νὰ τὸ ἐνοήσει κανεὶς, ὅτι αὐτὴ ἡ αὐτοκρατορία ἐξετελείστηκε ἀπὸ μιὰ μικρὴ καὶ ἀδύναμη χώρα, ὅπως ἦταν τότε ἡ Ἑλλάδα μας; Καὶ αὐτὴ ἡ νίκη ἡ ἐλληνικὴ, ἡ ὁποία, πρέπει νὰ ποῦμε, ὅτι κατὰ γενικὴ ὁμολογία, ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως ὅλου τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ στρατοῦ μας καὶ τῆς ἡγεσίας, τότε, τῆς Χώρας, ἡ πίστις, ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγία θὰ σκέπαζε μὲ τὴν ἀγία της σκέπη ὅλο τὸ ἔθνος, καὶ ὅλον ἐκεῖνο τὸν ἱερὸ ἀγῶνα. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀγῶνας, ἦταν ποὺ ἔδωσε στὴν Δύση καὶ ἰδιαίτερα στὴν Εὐρώπῃ τὸ πρῶτο μῆνυμα ὅτι ὁ "Ἄξονας" ΔΕΝ ἦταν ἀήττητος.

Γιατί, μὴ ξεχνᾶμε, πρέπει κά-

ποτε – κάποτε νὰ τὰ θυμόμαστε καὶ αὐτὰ, μεγάλες Χῶρες, ὅπως ἡ Γαλλία, καὶ ἄλλες μικρότερες, ποὺ σήμερα "μᾶς κουνᾶνε τὸ δάκτυλο" ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ, δὲν ἄντεξαν στὴν πολεμικὴ μηχανὴ τοῦ Ἄξονα, ὑποτασσόμενες "ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ" κάτω ἀπὸ τὴν βαρεὴ μπότα τοῦ ναζιστικοῦ καθεστώτος, ἀναθάρρησαν. Πράγματι, εἶπαν, ὁ "Ἄξονας" δὲν εἶναι ἀήττητος. Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ νίκη ἔδωσε τὸ ἔναυσμα τῆς ὁλοκληρωτικῆς νι-

κης ἐναντίον τοῦ ναζισμοῦ καὶ τοῦ φασισμού.

Αὐτὴν τὴν ἐπέτειο ἐορτάσαμε πρὶν ἀπὸ λίγο, καὶ σήμερα εἴμαστε ἐδῶ νὰ ἀποτίσουμε φόρο τιμῆς σ' ἐκεῖνα τὰ παλληκάρια ποὺ ἀγωνίστηκαν, χωρὶς νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι ἥρωες, ἀλλὰ ἀπλῶς ὅτι ἔκαναν τὸ καθήκον τους ἀπέναντι στὴν ἀγαπημένη τους πατρίδα. Εἴμαστε ἐδῶ γιὰ νὰ τιμήσουμε αὐτὰ τὰ παλληκάρια. Καὶ βλέπετε ὅτι παρ' ὅτι πέρασαν ἀπὸ τότε 80

καὶ πλέον χρόνια ποὺ θυσιάστηκαν αὐτὰ τὰ παιδιά, ὅμως ἡ μνήμη τους ζεῖ. Καὶ αὐτὴ ἡ μνήμη εἶναι ποὺ δυναμώνει τὸ ἔθνος, ποὺ δυναμώνει καὶ τὶς νέες γενιές νὰ ἀγωνίζονται τὸν "καλὸν ἀγῶνα" γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴν Ἐλευθερία, ἡ ὁποία εἶναι, ἄς τὴν ποῦμε, μιὰ "θεότητα" ποὺ κατοικεῖ μόνιμα στὴν Ἑλλάδα.

Ἐγὼ ἐκφράζω τὴν χαρὰ μου γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ποὺ σᾶς βλέπω, καὶ εὐχομαι, ὅσο θὰ περνᾶει ὁ καιρὸς, περισσότερο ν' αὐξάνεται ὁ ζῆλος καὶ ἡ προθυμία σας γιὰ νὰ ἔρχεσθε σ' αὐτὸν τὸν ἡγιασμένο, πράγματι, τόπο, νὰ ἀποτίετε φόρο τιμῆς στοὺς ἡρωϊκοὺς μας νεκροὺς, ἀλλὰ καὶ νὰ δίνετε τὴν ὑπόσχεση ὅτι ἡ Ἑλλάδα

δὲν θὰ πεθάνει ποτέ, ἐὰν οἱ Ἕλληνες συνεχίζουν νὰ μνημονεύουν τὶς θυσίες τῶν προγόνων τους καὶ νὰ ἀποτίουν τὸν ὀφειλόμενο φόρο τιμῆς.

Νὰ εἶστε, λοιπόν, καλὰ, ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία νὰ σᾶς συνοδεύουν καὶ νὰ σᾶς εὐλογοῦν.

Φωτογραφίες ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Κων. Καρακώστα

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Γράφει ο Ν. Ύφαντης

Κονεργάτες του Γεωργίου Ζωγράφου στον Βορειοηπειρωτικό Αγώνα του 1914 ήταν οι Μητροπολίτες : Ο Αργυροκάστρου Βασίλειος, ο Βελλάς και Κονίσης Σπυρίδων, ιδρυτής του Ίεροδιδασκαλείου Βελλάς και Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος και ο Κορυτσάς Γερμανός.

Στην Βόρειο Ήπειρο από τους εξισλαμισμούς, βίαιους και έκούσιους, υπήρχε κίνδυνος, όχι άπλά να αλλοιώσουν, αλλά να σβήσουν τελείως τους ελληνορθόδοξους πληθυσμούς. Στην πιο κρίσιμη ώρα παρουσιάστηκε ο Κοσμάς ο Αιτωλός, ο Πατροκοσμάς.

Με τις περιοδείες του στη Βόρειο Ήπειρο (1763-1779) και την διδασκαλία και διδαχές του ενέθαρρυνε τους Έλληνες χριστιανούς να μένουν σταθεροί στην πίστη τους, τους αναπτέρωνε το ήθικόν σε μια δύσκολη χρονική περίοδο που οι εξισλαμισμοί είχαν πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας. Ο Πατροκοσμάς μαρτύρησε σ' αυτά τα ιερά χώματα. Το έργο, όμως, που επέλεξε, έφερε τους προσδοκώμενους καρπούς. Τον Αύγουστο του 1779 ο Άγιος Κοσμάς συλλαμβάνεται από τους στρατιώτες του Κούρτ Πασσά και στις 24 του ίδιου μήνα απαγχονίζεται κοντά στο χωριό Κολικόντασι.

Ο Μητροπολίτης Λαρίσης Πολύκαρπος, με καταγωγή από το χωριό Δάρδα της Κορυτσάς, για την εθνική του δράση και τη συμμετοχή του στους αγώνες του Έθνους για ανεξαρτησία, κατατομήθηκε από τον Μαχμούτ Πασά μπροστά στη

Μητρόπολη της Λαρίσης.

Ο Γρηγόριος Αργυροκαστρίτης, Μητροπολίτης Εύβοιας, εμπνευστής και κύριος συντελεστής της Επανάστασης της Εύβοιας, υπέστη φρικτές ταπεινώσεις και εξευτελισμούς στα μπουντρούμια της Χαλκίδας.

Έπωνυμοί και άνωνομοί ιερείς πρωτοστάτησαν στη μακραίωνη πορεία αυτού του τόπου και στήριξαν τα αγωνιζόμενα αδέρφια τους. Οι φτωχοί και ταπεινοί παπάδες κράτησαν άσβεστη την "άποσταμένη έλπίδα του ραγιά σε χρόνους δύσκολους και επικίνδυνους για τους ελληνορθόδοξους πληθυσμούς της Βορείου Ήπειρου.

Και φτάνουμε στα χρόνια τα κρίσιμα και φοβερά, όταν ένεσκηψε η λαίλαπα του Ένβερ Χότζα, όταν ή "πάλη των τάξεων" και η λεγόμενη φυλετική ισότητα και όμοιομορφία, έφερε τους ελληνορθόδοξους πληθυσμούς στην αποδεκάτισή τους.

Την καταραμένη αυτή εποχή το δικτατορικό σύστημα του Χότζα, με την κατάργηση της θρησκείας, άλλους ιερείς άποσημάτισε, άλλους φυλάκισε και εξόρισε και πολλούς θάνατωσε, αφήνοντας άκεφαλο τον ελληνικό πληθυσμό. Ίερείς και λαός είναι δεμένοι με κοινούς αγώνες και κοινές θυσίες.

Μερικά στοιχεία για την κατανόηση του θέματος τα θεωρούμε σημαντικά και άπαραίτητα :

Πριν από το 1940 ο ελληνορθόδοξος πληθυσμός και η Εκκλησία της Βορ. Ήπειρου παρουσιάζονται ως εξής :

- Πληθυσμός πριν από τον πόλεμο : 250.000 Έλληνες.

- Μητροπόλεις : 1) Τιράνων και πάσης Αλβανίας 2) Κορυτσάς 3) Βερατίου 4) Αύλωνας και Κανίνης 5) Αργυροκάστρου.

- Εκκλησίες : 265

- Μοναστήρια : 29

- Ίερατικές Σχολές : 2

- Ίερείς : 500

Μετά την εγκαθίδρυση της πλασματικής "Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας" άρχισαν διωγμοί κατά της Εκκλησίας. Το 1949 εξορίστηκε και πέθανε από τις κακουχίες ο προκαθήμενος της Εκκλησίας της Αλβανίας Χριστόφορος Κίσης (Καθημερινή 25 Δεκεμβρίου 1990). Οι Άλβανοί ισχυρίζονται ακόμη και στις μέρες μας ότι το ελληνικό στοιχείο δεν ξεπερνάει τις 60.000 ψυχές. Τι να υποθέσουμε ; Ότι έπιπλέον 200.000 εξαφανίστηκαν ή μετανάστευσαν ; Όταν είναι γνωστό ότι ο αριθμός των γεννησεων στην Αλβανία είναι αύξημένος (κάθε οικογένεια έχει από πέντε

παιδιά και πάνω) είναι αδιανόητο να συμπεράνουμε ότι ο άλβανικός πληθυσμός στο σύνολό του αύξηθηκε άλματωδώς, ενώ ο ελληνικός μειώθηκε.

Βέβαια, είναι γεγονός ότι το ελληνικό στοιχείο μειώθηκε μετά από φυλακίσεις, θανάτους, μικτούς γάμους, της τεχνητής μείωσης, της βίαιης αλλαγής θρησκείας και ονομάτων. Αν όμως, η μείωση έφτασε πράγματι σ' αυτόν τον αριθμό, τότε δεν πρόκειται για φυσιολογική ελάττωση του πληθυσμού, αλλά για πραγματική γενοκτονία.

Άλλο, όμως, φανερώνουν τα έπίσημα στοιχεία: το 1986 δημοσιεύτηκαν στοιχεία του KESTON COLLEGE βάσει των οποίων το 1945 το 19% του πληθυσμού της Αλβανίας άπετελείτο από Έλληνες.

Σύμφωνα με την άγγλική πηγή το ελληνικό στοιχείο άριθμούσε περίπου 500 χιλιάδες. Και σήμερα με τις νοθευμένες άπογραφές και την άπαγόρευση του άυτοπροσδιορισμού ύπάρχει συσκότιση, μιá κατάσταση νεφελώδης, όσον άφορά τον ελληνικό πληθυσμό. Οι Άλβανοί κάνουν ό,τι μπορούν για να παρουσιάσουν τους Έλληνες πολύ χαμηλά σε ποσοστά. Όταν διενεργηθούν άνόθευτες άπογραφές στην Αλβανία τότε θα προσδιοριστεί και ο πραγματικός άριθμός της εθνικής ελληνικής μειονότητας.

Έφημερίδα

"Πρωϊνός Λόγος" Ίωαννίνων.

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕ ΜΙΑ ΚΗΔΕΙΑ

Στις 31 Δεκεμβρίου 2023, έγινε στην Χειμάρρα η κηδεία της γιαγιάς του Φρέντη Μπελέρη. Σύμφωνα με όσα έγραψε η άθηναϊκή έφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", οι εικόνες εντάσεως στο νεκροταφείο και το πολύ περιωρισμένο χρονικό διάστημα, που έπετράπη στον κ. Μπελέρη να είναι παρών στον τόπο, άλλωστε, της καταγωγής του, δεν παρέπεμπαν σε άστυνομική έπιχείρηση για την φύλαξη κάποιου κατηγορούμενου (για "δωροδοκία"), αλλά σε μετακίνηση βαρυποινίτη...

Ούσιαστικά, η Άστυνομία (φυσικά, με άνωθεν έντολές) έκανε έπιδειξη ισχύος. Ένώ, δηλαδή, ο κόσμος που είχε συγκεντρωθή για την κηδεία, έπεφύλαξε στον Μπελέρη συγκινητική ύποδοχή και ζητωκραύγαζε το όνομά του, από την άλβανική πλευρά δεν υπήρξε καμία διακριτικότητα. Είχαν δεμένο με χειροπέδες τον έκλεγμένο Δήμαρχο

και σχεδόν τον έσερναν στους διαδρόμους του νεκροταφείου !

Την στάση της άλβανικής άστυνομίας κατήγγειλε από την πρώτη στιγμή και ο χρυσός Ολυμπιονίκης Πύρρος Δήμας, τονίζοντας, μεταξύ των άλλων, ότι "το σημερινό καθεστώς στην Αλβανία δεν σεβάστηκε ούτε μιá ιερή ανθρώπινη στιγμή. Ο αγώνας για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων" των Βορ/τών συνεχίζεται.

Όλα αυτά άποδεικνύουν ότι το καθεστώς που έχει έπιβάλει ο Ράμα άπειλεί τους Βορειοηπειρώτες, τους έκφοβίζει και, με λίγα λόγια, προσπαθεί να τους έκμηδενίσει. Αυτό άποκάλυψε και η κηδεία της γιαγιάς του Φρέντη Μπελέρη.

"B.B."

“Ο αοίδιμος Σεβαστιανός ένα λαμπερό άστέρι! ...”

Άρθρο του Εύαγγελου Παπαχρήστου *

και Αφιέρωμα της Έφημερίδας του “Πρωϊνού Λόγου” Ιωαννίνων 12.12.2023
με άφορμή τη συμπλήρωση 29 ετών από την κοίμησή του.

“Ένα φωτεινό άστέρι πέρασε...”, τιτλοφορείται το πόνημα του Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης, Σεβασμιωτάτου Ανδρέα, αφιερωμένο στον άγιο Ίεράρχη, αοίδιμο Σεβαστιανό. “Πέρασε, μα δεν έσβησε και δεν χάθηκε. Πέρασε, αλλά μάς φωτίζει”, γράφει στο πόνημά του ο Σεβασμιώτατος Ανδρέας. Με το δίκιο του τον αποκαλεί φωτεινό. Διότι, ως Ίεράρχης έδιωξε το σκοτάδι του φόβου κι έδωσε δύναμη και έλπιδα στις αποσταμένες ψυχές, δείχνοντας τους το δρόμο του χρέους, Τίμησε την αρχιερωσύνη του και την Εκκλησία, τονίζοντας πως δεν θα νικήσει ή βία και το ψεύδος, αλλά ο Χριστός και η αλήθεια. Σήκωσε τη φωνή του για τα δεινά που υπέστη ένας λαός, ο Βορειοηπειρωτικός, μαζί με τον άλβανικό, στο δικτατορικό κομμουνιστικό καθεστώς του Έμβερ Χότζα.

Παγκοσμιοποίησε, με τον πιάνο αγώνα που διεξήγαγε, την προάσπιση των αναφαίρετων δικαιωμάτων του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού. Στέγασε και βοήθησε εκατοντάδες φυγάδες και μεταναστες, ανεξαρτήτου πίστεως και ιδεολογίας, στην μικρή, αλλά με μεγάλη άγκαλιά Μητρόπολή του. Ένθουσιάστηκε όταν ο Βορειοηπειρωτικός Έλληνισμός απέκτησε τη δική του Οργάνωση την “ΟΜΟΝΟΙΑ” και απέστειλε άμέσως το μήνυμα: “Την Ομόνοια και τα μάτια σας”. Άησυχησε και λυπήθηκε με την τροπή των γεγονότων του 1994, με την φυλάκιση των πέντε ήγετων της Ομόνοιας και, παρά την κλονισμένη υγεία του, όντας νοσηλευόμενος στο νοσοκομείο των Ιωαννίνων, γράφει στον Υπουργό Εξωτερικών Κάρολο Παπούλια: “Το θέμα της φυλακίσεως των πέντε ηγετικών στελεχών της ΟΜΟΝΟΙΑΣ είναι σοβαρόν και θίγει την εθνική μας αξιοπρέπεια. Ο δε κλο-

νισμός της υγείας του Εύαγγελου Παπαχρήστου δεν ήμπορεί να μάς αφήνει άλλο αδιάφορους. Άν, κ. Υπουργέ, κινδύνευε στην φυλακή αδελφός σας ή στενός συγγενής σας ή μέλος της Κυβερνήσεώς σας, έτσι – “ήπια” και “άπαλά” θα αντιμετώπιζατε το πράγμα;”. (Αυτό θα μείνει πάντα βαθιά χαραγμένο στην καρδιά μου). Την 12η Δεκεμβρίου 1994 ο άγιος Ίεράρχης έκοιμήθη έν Κυρίω. Αύτη την ήμερα έπαψε να πάλλει μιá μεγάλη καρδιά. Έπαψε ν’ ακούγεται εκείνη ή μπάσα, βροντερή και κραυγαλέα φωνή του. Η φωνή που άρχιζε με το “Άδελφια Βορειοηπειρώτες!” και που τελείωνε με την εύχή : “Χριστός Άνέστη και ή Βόρειος Ήπειρος ανέστη!” Η φωνή που διαπέρασε τα σύνορα της Ελλάδος, αναγκάζοντας πρέσβεις και προέδρους, πρωθυπουργούς και καγκελάριους ν’ ακούσουν τη φωνή εκείνη. Νά σεβαστούν τη φωνή εκείνη. Γι’ αυτό τον άγαπη-

σαν τόσο πολύ οί Βορειοηπειρώτες. Γι’ αυτό πόνεσαν σαν άκουσαν την θλιβερή εκείνη είδηση του άποχωρισμού του από κοντά τους. Άν και πέρασαν από τότε 29 χρόνια το όνομά του δεν θα σβήσει ποτέ από τις καρδιές μας και, όπως τόνησε στον έπιμνημόσυνο χαιρετισμό, ο Μητροπολίτης Λευκάδος και Ίθάκης Νικηφόρος, “Ο Μητροπολίτης Σεβαστιανός έλαμψε ως ο ήλιος στον ναό του Ύψιστου και όπως το ούράνιο τόξο, που φωτίζει πάνω από τα νέφη”.

*Ο κ. Βαγγέλης Παπαχρήστος δημοσιογράφος και συγγραφέας, ήταν ίδρυτικό και ήγετικό μέλος της ελληνικής οργάνωσης “Ομόνοια”, ένω υπήρξε ένα από τα πέντε στελέχη της που φυλακίστηκαν το 1994 από το καθεστώς Μπερίσα εξαιτίας της πατριωτικής του δράσης για την δυναμική διεκδίκηση των δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Ο πρωθυπουργός της Αλβανίας Έντι Ράμα, έμφανίστηκε πολύ προκλητικός έναντιόν της Χώρας μας, κατηγορώντας την ότι δήθεν προβάλλει διμερή θέματα (θέματα, δηλαδή, των Βορειοηπειρωτών), προκειμένου να άσκήση βέτο στην ένταξη της Αλβανίας στην Εύρωπαϊκή Ένωση. Ο κ. Ράμα, μετά την Σύνοδο Ε.Ε. - Δυτικών Βαλκανίων στις Βρυξέλλες, κούνησε το δάχτυλο στην Ελληνική Κυβέρνηση, λέγοντας ότι τα διμερή ζητήματα πρέπει να διαχωριστούν από αυτά της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, και άκόμη περισσότερο όταν πρόκειται για ιστορικά ζητήματα. Με αυτά που έπινε ο Άλβανός πρωθυπουργός έννοούσε προφανώς ότι, αν ή Άθήνα έπιμεινη στο βέτο, ο ίδιος έτοιμάζεται να θέση ζήτημα “Τσάμηδων”. Προφανώς, πρόκειται για προκλητική άπειλή της γείτονος κατά της Ελλάδος, άποδεικνύοντας έτσι πως έκλαμβάνει την φιλία μεταξύ των γειτονικών χωρών. Άλλά ο κ. Ράμα είναι μακριά νυχτωμένος για τους “Τσάμηδες”. Γιατί αν δεν το γνωρίζη άς το μάθη τώρα, ότι οί “Τσάμηδες” έχουν καταδικασθή για έγκλήματα κατά την διάρκεια της Ιταλικής και Γερμανικής κατοχής και, ως έκ τούτου, δεν έχουν θέση στην Ελλάδα. Ένω οί Βορειοηπειρώτες είναι άνεγνωρισμένη διεθνώς ως εθνική μειονότητα.

“B.B.”

ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Έξ αιτίας της πολιτικής διώξεως του έκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρρας Φρέντη Μπελέρη, ή Ελληνική Κυβέρνηση ένήμερωσε, στις 29 Νοεμβρίου 2023, έπίσημα την ισπανική προεδρία και τους έταίρους της Ε.Ε. , ότι δεν πρόκειται να έπιτρέψη την ένταξη της έπόμενης φάσης των ένταξιακών διαπραγματεύσεων με την Αλβανία, έφ’ όσον ο κ. Μπελέρης δεν αναλαμβάνει τα καθήκοντά του ως δήμαρχος Χειμάρρας και παραμένει στη φυλακή. Στην γραπτή δήλωση των Αθηνών τονίζεται, ότι ή Ελλάδα διατηρεί τις έντονες έπιφυλάξεις της, όσον άφορᾷ την έκβαση της ένταξιακής διαδικασίας με την Αλβανία, λόγω της υποθέσεως του Φρέντη Μπελέρη, ή όποια συνιστᾷ κατάφωρη παραβίαση του κράτους δικαίου και των πολιτικών δικαιωμάτων των Άλβανών πολιτών, ιδιαίτερα των μελών της Ελληνικής Έθνικής Κοινότητας της Βορείου Ήπειρου. Η άποτροπή της όρκωμοσίας του Μπελέρη άποτελεί περιφρόνηση της άλβανικής κυβερνήσεως προς τις θεμελιώδεις άρχές του κράτους δικαίου. Έτσι, ή κατάσταση αύτη έρχεται σε αντίθεση με τα κριτήρια προσχωρήσεως και προς το κεκτημένο της Ε.Ε. τα όποια είναι άδιαπραγμάτευτα. Και αν τυχόν συνεχισθῆ, ή Ελλάδα δεν θα συμφωνήση στα έπόμενα στάδια της ένταξιακής διαδικασίας, καταλήγει ή δήλωση των Αθηνών.

“B.B.”

ΠΡΟΣΤΡΙΒΕΣ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η ένταξιακή προοπτική της Αλβανίας στην Εύρωπαϊκή Ένωση έγινε άκόμη μιá άφορμή για να άποκαλυφθούν οί υπέρπουσες προστριβές στις Ελληνογερμανικές σχέσεις, λόγω της δημόσιας τοποθετήσεως του Γερμανού καγκελαρίου Όλαφ Σόλτς υπέρ της ύποψηφιότητας της Αλβανίας στην Ε.Ε. Έδειξε δε ότι θέλει να προωθήση την άποψη ότι μπορεί να άκυρώνει την δυνατότητα άρνησικυρίας (βέτο) από ένα κράτος – μέλος, με έσωτερικές μεταρρυθμίσεις, ήτοι με ειδική πλειοψηφία ! Ο πρωθυπουργός κ. Κυρ. Μητσοτάκης, άπαντώντας έμμέσως στις άναφορές του κ. Σόλτς, έπανέλαβε την πάγια θέση της Ελλάδος, ότι το θέμα της αναλήψεως καθηκόντων από τον Φρέντη Μπελέρη, ως Δημάρχου Χειμάρρας, και το δικαίωμά του για μιá δίκαιη δίκη, δεν άποτελούν διμερές ζήτημα Ελλάδος – Αλβανίας, αλλά θέμα σεβασμού του κράτους δικαίου, που είναι ή κορωνίδα της ένταξιακής διαδικασίας. Έξ’ άλλου, ο πρόεδρος του Εύρωπαϊκού Συμβουλίου κ. Σάρλ Μισέλ, σημείωσε, σχετικά με τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων (έν αίς και ή Αλβανία), ότι αναμένουμε από αυτές περισσότερες μεταρρυθμίσεις ειδικά στον τομέα του κράτους δικαίου και στον τομέα της άνεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Έλπίζουμε ο κ. Σόλτς να άκουσε τι έπινε ο κ. Μισέλ.

“B.B.”

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Ο πρώην πρωθυπουργός και Πρόεδρος τής Αλβανίας Σαλι Μπερίσα, άποκάλυψε σέ συνέντευξή του, ότι ο βασικός μάρτυρας κατηγορίας, στην υπόθεση Μπελέρη, ο Άρσέν Ράμα, παραδέχθηκε ότι χρηματίστηκε από την Αστυνομία για να καταθέσει σέ βάρος του έκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρρας.

Ο Μπερίσα δέν εΐπε άπλώς ότι ο μάρτυρας πήρε χρήματα, αλλά μίλησε για συγκεκριμένο ποσό, που άγγιξε τις 7.000 (έπτά χιλιάδες) ΕΥΡΩ (700.000 λέκ)! Ο μάρτυρας ονομάζεται Άρσέν Ράμα, εΐπε ο πρ. Αλβανός πρωθυπουργός, προσθέτοντας, ότι "ο άστυνομικός δ/ντής Αύλωνα, Έρμάλ Μουτσαΐ, και ο έπι κεφαλής του τομέα Δίωξης Έγκλήματος στην Αλβανική Αστυνομία, Νεριτάν Ναλμπάντι, ένήργησαν σέ αντίθεση με τον νόμο και την Έγκύκλιο του ύπουργείου έσωτερικών για την διαχείριση των μυστικών κονδυλίων". Ουσιαστικά, αυτοί οι δύο ήταν οι μόνοι μάρτυρες κατηγορίας. Οι άλλοι μάρτυρες, που υποτίθεται ότι χρηματίστηκαν για να ψηφίσουν τον Φρέντη Μπελέρη, εΐπαν στο δικαστήριο ότι δέν τον γνωρίζουν και ότι δέν έπήγαν καν να ψηφίσουν.

Ο Έντι Ράμα δέχεται βέλη έξ οικείων. Αλλά ένω για άλλα ζητήματα είναι λαλίστατος, στην προκειμένη περίπτωση αντίπασσει αϊδήμονα... σιωπή, ή όποια, όμως, δέν είναι πάντοτε ... χρυσός!

"B.B."

ΜΠΕΛΕΡΗΣ: Ο ΡΑΜΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΔΙΩΞΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ.

Βολές έναντίον του Άλβανού Πρωθυπουργού Έντι Ράμα εξαπέλυσε σέ νέα ραδιοφωνική του συνέντευξη ο έκλεγμένος δήμαρχος Χειμάρρας, Φρέντι Μπελέρης, μέσα από τις φυλακές Δυρραχίου στις όποιες θα παραμείνει τουλάχιστον μέχρι τις 4 Δεκεμβρίου, που έχει όρισθεί ή δικάσιμος περι του αίτηματος παροχής άδειας για να όρκιστεί στο άξιωμα που εξέλεγη. "Δέν υπάρχει κυβέρνηση Ράμα, στην Αλβανία τα πάντα είναι ο Ράμα. Δηλαδή, έχει όλα τα ύπουργεία με άχυρανθρώπους, τη Βουλή, τον Πρόεδρο τής Δημοκρατίας, τις δικαστικές Αρχές και όλους τους θεσμούς του κράτους" σημείωσε ο κ. Μπελέρης και προσέθεσε : "Τό παραλιακό μέτωπο του Δήμου Χειμάρρας είναι στο μεγαλύτερο μέρος του άνεμετάλλευτο. Θέλει να τό άναπτύξει με τους πολιτικούς του φίλους και οικονομικούς παράγοντες, οι όποιοι θα του εξασφαλίσουν την παραμονή του στην έξουσία για τα έπόμενα χρόνια. Και αυτό θέλει να τό κάνει με άπόλυτη μυστικότητα, χωρίς διαφάνεια. Αυτό έχει έναν διπλό στόχο : τον πλουτισμό των ύποστηρικτών του και τη φτωχοποίηση των ντόπιων Έλλήνων κατοίκων. Η φτωχοποίηση των περιουσιών τους θα τους έξαναγκάσει να φύγουν".

Καταλήγοντας, ο Φρέντι Μπελέρης άνέφερε πως ο Άλβανός Πρωθυπουργός θεωρεί ότι ή Αθήνα θα κάνει πίσω αναφορικώς με τό βέτο στην εύρωπαϊκή ένταξη πορεία των Τιράνων, πιστεύοντας πως θα ύποχωρήσει έν τέλει στις πιέσεις των Εύρωπαίων έταίρων της.

"B.B."

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ, ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ

Η έπέτειος του Έπους τής 28ης Οκτωβρίου 1940 γιορτάστηκε φέτος με μεγαλοπρέπεια και έθνική ύπερηφάνεια. Ίδιαίτερα, στην Θεσσαλονίκη, ή παρέλαση των άρμάτων μάχης έντυπωσίασε για μι άκόμη χρονιά. Οι συστοιχίες μαχητικών άεροσκαφών και τό πέρασμα των έλικοπτέρων Chinook και Apache έκλεψαν τις έντυπώσεις.

Τόν θαυμασμό για τις άσκήσεις άκριβείας από την όμάδα έπιδείξεων F-16 "Ζεύς", άκολούθησε μεγάλη συγκίνηση, καθώς ο σηναγός Χρήστος - Πάρις Χαρίτος, ο όποιος χάρισε ένα έντυπωσιακό θέαμα από έπικίνδυνους έλιγμούς με τό μαχητικό F-16 Block 53+, έστειλε τό δικό του μήνυμα για την παρέλαση τής 28ης Οκτωβρίου : "Καλημέρα, Θεσσαλονίκη, καλημέρα, Ελλάδα. Μόνο οι έλεύθερες ψυχές φυλάνε έλεύθερες πατρίδες. Τιμή και δόξα σέ κείνους που θυσιάστηκαν για την πατρίδα" ήταν ο χαριετισμός του λεβέντη σηναγοΐ.

Η Πρόεδρος τής Δημοκρατίας κ. Σακελλαροπούλου, άπάντησε ως εξής στον κ. Χαρίτο : "Κύριε σηναγέ, σήμερα τιμάμε τους ήρωες που θυσιάστηκαν στο Έπος του 1940 για την έλευθερία μας. Τιμάμε μαζί και τις Ένοπλες Δυνάμεις, που προασπίζονται άποτελεσματικά την έδαφική και έθνική μας άκεραιότητα. Η πατρίδα σας εύγνωμονεί. Χρόνια πολλά !"

Μακάρι να ζοΐμε συχνά, τέτοιες στιγμές μεγαλοπρέπειας, θαυμασμού και έθνικής συγκινήσεως.

"B.B."

ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ

Η υπόθεση του έκλεγέντος Δημάρχου τής ήρωϊκής Χειμάρρας κ. Φρέντι Μπελέρη έχει καταντήσει κάτι περισσότερο από έξωφρενική. Ο Μπελέρης έχει έκλεγθ ήμαρχος από τον Μάιο του 2023, αλλά τό διεφθαρμένο καθεστώς Ράμα, με γελοίες και ψεύτικες κατηγορίες τον κρατάει άκόμη φυλακισμένο στις φυλακές του Φιερί. Ο Άλβανός πρωθυπουργός, έξπέρ στις ραδιουργίες, δέν θέλει να χάση τον Δήμο τής Χειμάρρας, γιατί θα άποκαλύπτονταν άτασθαλίες, μεταξύ των όποιων πλαστογραφίες με τα οικόπεδα, τα όποια ο Ράμα θέλει να τα παραχωρήσει σέ "ήμέτερους" - έννοείται όχι με νόμιμους τρόπους.

Όπως δήλωσε ο κ. Μπελέρης, ο Ράμα καταβάλλει λυσσώδεις προσπάθειες να "φυτέψει" κάποιον έκλεκτό του μακριά από τις έπιλογές του λαού τής Χειμάρρας. Ένδεικτικό δέ των άπίστευτων ραδιουργιών του Ράμα είναι και τό γεγονός, ότι ένω οι δικηγόροι του κ. Μπελέρη δέν είχαν λάβει την άπόφαση του δικαστηρίου για την ειδική άδεια που είχε ζητήσει, ο Ράμα, σαν "έκπρόσωπος Τύπου του δικαστηρίου" δημοσιοποίησε την άπόφαση, χωρίς καν να είναι διάδικος στην δίκη!

Δέν γνωρίζουμε άν σέ άλλη χώρα σημειώνονται παρόμοιοι έξωφρενισμοί, πλην τής Αλβανίας...

"B.B."

Ίδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (+)
Ίδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικού Αγώνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Έδρα: Κόνιτσα Ίωαννίνων - **Άλληλογραφία:** «Βορειοηπειρωτικών Βήμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλέφωνο: 26550-23384 - **Τηλεομοίτυπο (Fax):** 26550-23385
Ήλεκτρονικό Ταχυδρομείο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr
Έκδότης - Ύπεύθυνος κατά τον Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.
Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. **Ύπεύθυνοι Ύλης:** Χρ. Σιχλιμιορης, Γ. Έξαρχος.
Σύμβουλος Έκδόσεως: Άπ. Σουτόπουλος. - **Νομικός Σύμβουλος:** Άθ. Κίτσιος
Εϊδικοί Συνεργάτες: Άπ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας, Ίωάν. Παπαφλωράτος.
Έκτύπωση - Ήλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Veneto A.B.E.E.: Τηλ.: 26510 85333

Τό «Βορειοηπειρωτικόν Βήμα» εκδίδεται και κυκλοφορεί δωρεάν.
Έπειδή, όμως, τα έξοδά του είναι πολλά, γι' αυτό κάθε οικονομική ένίσχυση γίνεται εύχαριστως δεκτή ή με Ταχυδρομική Έπιταγή (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ή στον λογαριασμό 386/296059-16 τής ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Όσοι έπιθυμούν να λαμβάνουν τό «B.B.» στο σπίτι τους ή στην εργασία τους, μπορούν να στείλουν τα στοιχεία τους: ή με έπιστολή τους στην διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ή στην ήλεκτρονική διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr ή έπικοινωνώντας στο τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβειμ).

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)
στην ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ IBAN: GR 7801103860000038629605916